Projekt

Plan zagospodarowania przestrzennego dla Niemiec

wyłączna strefa ekonomiczna

na Morzu Północnym i Morzu Bałtyckim

– przekład nieoficjalny –

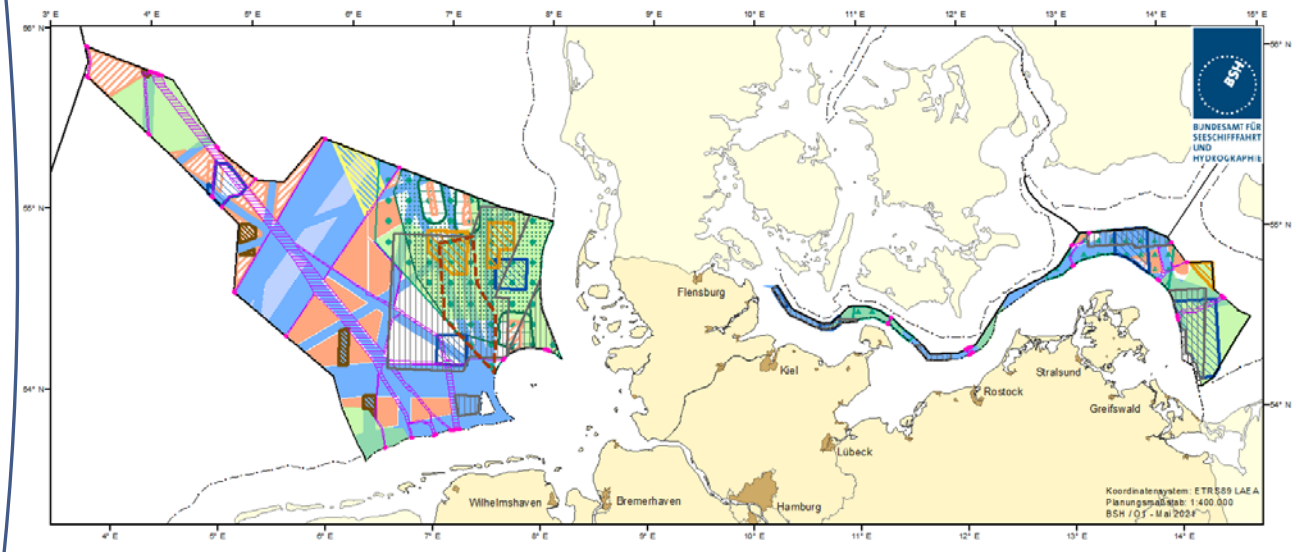

2 czerwca 2021 r.

Treść

1	**Deklaracja misji**	**1**
2	**Specyfikacje**	**3**
2.1	Zapewnienie bezpieczeństwa i ułatwienie ruchu żeglugowego (sekcja 17 ust. 1 zdanie 2 nr 1 ROG)	3
2.2	Inne zastosowania gospodarcze (sekcja 17 (1) zdanie 2 nr 2 ROG)	7
2.2.1	Ogólne wymagania dotyczące zastosowań gospodarczych	7
2.2.2	Energia wiatrowa na morzu	12
2.2.3	Linie	17
2.2.4	Pozyskiwanie surowców	20
2.2.5	Rybołówstwo i akwakultura morska	21
2.3	Zastosowania naukowe (sekcja 17 (1) zdanie 2 nr 3 ROG)	22
2.4	Ochrona i poprawa stanu środowiska morskiego (sekcja 17 (1) zdanie 2 nr 4 ROG)	24
2.5	Inne interesy, które należy wziąć pod uwagę	30
2.5.1	Obrona narodowa i sojusznicza	30
2.5.2	Ruch lotniczy	32
2.5.3	Czas wolny	32
2.5.4	Oświadczenia w formie memorandum	33
3	**Dodatek**	**34**

Spis rysunków

Rys. 1: Ustalenia dotyczące żeglugi na Morzu Północnym. 34
Rys.2: Przepisy dotyczące nawigacji na Morzu Bałtyckim. 34
Rys. 3: Ustalenia dla morskiej energii wiatrowej na Morzu Północnym. 35
Rys. 4: Określenia dla morskiej energii wiatrowej na Morzu Bałtyckim. 35
Rys. 5: Definicje rurociągów i korytarzy granicznych na Morzu Północnym. 36
Rys. 6: Definicje rurociągów i korytarzy granicznych na Morzu Bałtyckim. 36
Rys. 7: Ustalenia dotyczące wydobycia surowców na Morzu Północnym. 37
Rys. 8: Ustalenia dotyczące wydobycia surowców w Morzu Bałtyckim. 37
Rys. 9: Ustanowienie łowiska homarca na Morzu Północnym. 38
Rys. 10: Ustalenia dotyczące badań na Morzu Północnym. 38
Rys. 11: Definicje badań na Morzu Bałtyckim. 39
Rys. 12: Oznaczenia dotyczące ochrony przyrody na Morzu Północnym. 39
Rys. 13: Wymogi ochrony przyrody w Morzu Bałtyckim. 40
Rys. 14: Zakładanie hodowli czajek w Morzu Północnym. 40
Rys. 15: Stanowisko dla morświnów w Morzu Północnym. 41
Rys. 16: Wykluczenie turbin powyżej powierzchni wody na Morzu Północnym. 41
Rys. 17: Korytarze migracji ptaków "Fehmarn Lolland" i "Rugia Schonen" na Morzu Bałtyckim. 42
Rys. 18: Ustalenia dotyczące obrony narodowej i sojuszniczej na Morzu Północnym . 42
Rys. 19: Zobowiązania w zakresie obrony lądowej i sojuszniczej na Morzu Bałtyckim 43
Rys. 20: Stałe połączenie przez cieśninę Fehmarnbelt na Morzu Bałtyckim. 43

Wykaz skrótów

Dane AIS	Dane z systemu automatycznej identyfikacji w żegludze
AWZ	wyłączna strefa ekonomiczna
BALTBOX	Bałtyckie badanie skrzynek pocztowych (Instytut Rybołówstwa Morza Bałtyckiego w Thünen)
BBergG	Federalna ustawa o górnictwie
BMU	Federalne Ministerstwo Środowiska, Ochrony Przyrody i Bezpieczeństwa Nuklearnego
BNatSchG	Ustawa o ochronie przyrody i zarządzaniu krajobrazem (federalna ustawa o ochronie przyrody)
BNetzA	Federalna Agencja Sieciowa
BSH	Federalna Agencja Morska i Hydrograficzna
EEG	Ustawa o rozwoju odnawialnych źródeł energii (Ustawa o odnawialnych źródłach energii)
UE	Unia Europejska
FEP	Plan zagospodarowania przestrzennego
FFH	Flora Fauna Siedlisko
GW	Gigawat
GSBTS	Niemieckie badanie włoków dennych na małą skalę
HELCOM	Konwencja o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego
ICES	Międzynarodowa Rada Badań Morza (International Council for the Exploration of the Sea)
IMO	Międzynarodowa Organizacja Morska (International Maritime Organisation)
km	Kilometry
m	Miernik
MARNET	Sieć monitoringu automatycznych stacji pomiarowych w Zatoce Niemieckiej i zachodniej części Morza Bałtyckiego
MARPOL	Międzynarodowa konwencja o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, 1973 r.
MSRL	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej).
OSPAR	Konwencja OSPAR o ochronie środowiska morskiego północno-wschodniego Atlantyku
OWP	morska farma wiatrowa
ROG	Ustawa o planowaniu przestrzennym
SAR	Poszukiwanie i ratownictwo
Zob.	Ustawa o obiektach morskich
sm	Mila morska
SRC	Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawie morza
VMS	System monitorowania statków
VTG	Obszar rozgraniczenia ruchu
WindSeeG	Ustawa o rozwoju i promocji energii wiatrowej na morzu (Ustawa o energii wiatrowej na morzu)

1 Deklaracja misji

Wykorzystanie i ochrona morza w jego różnorodności

Morze jest szczególną przestrzenią, która łączy w sobie wiele funkcji. Zdrowe morza zapewniają przestrzeń dla różnorodności biologicznej, wnoszą istotny wkład w ochronę klimatu i oferują szeroki wachlarz usług ekosystemowych. Odpowiedzialne korzystanie z zasobów morskich jest podstawą zrównoważonej gospodarki morskiej, która przyczynia się do dobrobytu obecnych i przyszłych pokoleń. Morze ze swoimi różnorodnymi zastosowaniami łączy ludzi, siedliska i rynki oraz stwarza możliwości kosmopolitycznej wymiany między krajami i kulturami. Wykorzystanie przyjaznych dla klimatu technologii morskich, w szczególności morskiej energii wiatrowej i innych odnawialnych źródeł energii, wspiera bezpieczeństwo energetyczne oraz realizację krajowych i międzynarodowych celów w zakresie klimatu. Jednocześnie morze oferuje przestrzeń dla tradycyjnych sposobów użytkowania, takich jak żegluga, rybołówstwo, rekreacja i wypoczynek, a także jest siedliskiem śladów ludzkich, które mogą mieć znaczenie kulturowo-historyczne.

Planowanie przestrzenne obszarów morskich zachowuje naturalne struktury i funkcje mórz oraz uwzględnia różnorodne obecne i przyszłe sposoby wykorzystania przestrzeni morskiej i jej ochrony w kontekście europejskim. Równoważy ona różne potrzeby i interesy poprzez rozważne równoważenie kwestii środowiskowych, gospodarczych i społecznych zgodnie z celami zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Deklaracja misji jest skonkretyzowana w następujących wytycznych:

- Wspieranie spójnego międzynarodowego planowania przestrzennego obszarów morskich oraz współpracy terytorialnej poprzez współpracę z innymi krajami oraz na poziomie mórz regionalnych.
- Uwzględnienie relacji między lądem a morzem oraz transportu i łańcuchów wartości poprzez ścisłą koordynację z krajami nadbrzeżnymi w celu spójnego planowania.
- podstawa gospodarki morskiej zgodnej z celami zrównoważonego rozwoju:
    - Zapewnienie uporządkowanego rozwoju przestrzennego poprzez koordynację obecnych i przyszłych potrzeb w zakresie użytkowania przestrzeni,
    - Nadanie priorytetu wykorzystaniu specyficznemu dla morza oraz maksymalnych wartości oszczędnemu i optymalnemu wykorzystaniu gruntów oraz odwracalności instalacji stałych,
    - Opiera się na zasadzie ostrożności i na podejściu ekosystemowym, które umożliwia całościowe spojrzenie na różne rodzaje działalności w morzu, ich interakcje i skumulowane skutki.
- Morskie planowanie przestrzenne koordynuje różne elementy użytkowania i ochrony. Zgodnie z sekcją 17 ust. 1 zdanie 2 ROG, popiera on
    - bezpieczeństwo i łatwość nawigacji,
    - inne zastosowania gospodarcze, w szczególności odnawialne źródła energii,
    - zastosowania naukowe, w szczególności badania morskie, oraz

- aspekty bezpieczeństwa, w szczególności obronę narodową i sojuszniczą.

- Jednocześnie, zgodnie z sekcją 17 (1) zdanie 2 ROG, powinien on przyczyniać się do ochrony i poprawy stanu środowiska morskiego, w tym do ochrony klimatu, poprzez
  - odpowiednie rozwiązania przestrzenne dla środowiska morskiego[1]; oraz
  - ustalenia mające na celu zapobieganie lub ograniczanie zakłóceń i zanieczyszczeń pochodzących z wyżej wymienionych zastosowań.

Poniższe postanowienia stosuje się w ramach prawa europejskiego i międzynarodowego, w szczególności uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza[2].

Średniookresowy efekt projektowy planu zagospodarowania przestrzennego umożliwia dostosowanie specyfikacji do sytuacji, jeśli okaże się to konieczne w myśl zasady przewodniej planowania przestrzennego, jaką jest zrównoważony i zorientowany na przyszłość rozwój przestrzenny z gospodarczego, społecznego i ekologicznego punktu widzenia. W tym względzie wszystkie problemy sektorowe są na bieżąco oceniane; Federalna Agencja Morska i Hydrograficzna utrzymuje kontakty z odpowiednimi ministerstwami federalnymi.

[1] Odsyła się do sekcji 45a federalnej ustawy wodnej.

[2] z dnia 10 grudnia 1982 r., Federalny Dziennik Ustaw 1994 II s. 1798.

2 Specyfikacje

Cele zagospodarowania przestrzennego oznaczone są symbolem (Z), zasady zagospodarowania przestrzennego symbolem (G).

Obszary priorytetowe mają charakter prawny celów planowania przestrzennego, natomiast obszary zastrzeżone mają charakter prawny zasad planowania przestrzennego.

2.1 Zapewnienie bezpieczeństwa i ułatwienie ruchu żeglugowego (sekcja 17 ust. 1 zdanie 2 nr 1 ROG)

Cele i zasady

(1)	Obszary SN1 do SN18 i SO1 do SO4, przedstawione na Rys. 1Rys.2załączniku, zostały określone jako obszary priorytetowe dla żeglugi. W przypadku gdy obszary priorytetowe dla żeglugi pokrywają się z obszarami priorytetowymi dla ochrony przyrody, żegluga korzysta z pierwszeństwa w ramach przepisów prawa międzynarodowego UNCLOS. (Z)	Obszary priorytetowe dla żeglugi
(2)	Tymczasowy obszar priorytetowy dla żeglugi w obrębie SN10, przedstawiony na Rys. 1załączniku, ustanawia się do dnia 31.12.2035 r., po czym staje się on obszarem zastrzeżonym.	Tymczasowy obszar priorytetowy dla wysyłki
(3)	Obszar SN19 przedstawiony na Rys. 1załączniku jest wyznaczony jako tymczasowy obszar zastrzeżony dla żeglugi do dnia 31 grudnia 2030 r. Termin ten przestaje obowiązywać, jeżeli federalne ministerstwo właściwe ds. żeglugi do dnia 31 grudnia 2025 r. udowodni federalnemu ministerstwu właściwemu ds. zagospodarowania przestrzennego, że obszar ten jest niezbędny dla żeglugi z nadrzędnych względów bezpieczeństwa i ułatwienia ruchu statków. Obszar SO5 przedstawiony na Rys.2załączniku jest wyznaczony jako tymczasowy obszar zastrzeżony dla żeglugi do dnia 31 grudnia 2025 r. Termin ten przestaje obowiązywać, jeżeli federalne ministerstwo właściwe ds. żeglugi do dnia 30 czerwca 2022 r. udowodni federalnemu ministerstwu właściwemu ds. zagospodarowania przestrzennego, że obszar ten jest niezbędny dla żeglugi z nadrzędnych względów bezpieczeństwa i ułatwienia ruchu statków.	Tymczasowe obszary zastrzeżone dla wysyłki
(4)	Wysyłka powinna odbywać się z uwzględnieniem aspektów zrównoważonego rozwoju. W ten sposób ma zostać ograniczony wpływ żeglugi na środowisko morskie. Oprócz przepisów IMO,	Zrównoważony rozwój, ochrona środowiska morskiego

których należy przestrzegać, należy uwzględnić najlepsze praktyki w zakresie ochrony środowiska zgodnie z międzynarodowymi konwencjami o ochronie morza oraz najnowszy stan nauki i techniki. (G)

Uzasadnienie

Uwaga wstępna

W WSE Republika Federalna Niemiec, jako państwo nadbrzeżne zgodnie z UNCLOS, nie sprawuje suwerenności; posiada jedynie suwerenne prawa funkcjonalne. W WSE zasadniczo obowiązuje wolność żeglugi zgodnie z art. 58 ust. 1 UNCLOS. Wolność żeglugi musi być zatem traktowana ze szczególną uwagą podczas porządkowania funkcji WSE, w stosunku do których państwo nadbrzeżne wykonuje prawa suwerenne. W szczególności, zgodnie z art. 60 ust. 7 UNCLOS, nie można budować sztucznych wysp, instalacji i konstrukcji oraz otaczających je stref bezpieczeństwa, jeżeli mogłoby to utrudnić korzystanie z uznanych szlaków żeglugowych ważnych dla żeglugi międzynarodowej. W związku z tym ROG, jak również różne ustawy specjalistyczne, nadają wysoki priorytet bezpieczeństwu i łatwości ruchu morskiego w WSE. Głównym celem jest utrzymanie ważnych szlaków żeglugowych w stanie wolnym od zastosowań, które mogłyby im zagrażać.

W szczególności należy wziąć pod uwagę obszary rozgraniczenia ruchu na Morzu Północnym i Morzu Bałtyckim określone przez IMO. Ponadto uwzględnia się rzeczywiste szlaki żeglugowe określone na podstawie analiz ruchu AIS oraz szlaki żeglugowe uznane za istotne w przyszłości.

Uzasadnienie celów i zasad

Ad (1) Obszary priorytetowe dla wysyłki:

Transport morski do niemieckich portów morskich na wybrzeżu Morza Północnego i Morza Bałtyckiego stanowi ważny czynnik gospodarki transportowej dla Republiki Federalnej Niemiec jako kraju prowadzącego handel zagraniczny. Bez sprawnego i bezpiecznego ruchu żeglugowego nie można sobie wyobrazić kwitnącego handlu światowego.

Specyfikacje planowania przestrzennego dotyczące żeglugi służą w szczególności zapewnieniu dodatkowych zabezpieczeń w zakresie planowania przestrzennego dla podstawowych wymogów żeglugi w rejonie ważnych szlaków. Nie ma to wpływu na wymagania wykraczające poza ten zakres (niezbędne z punktu widzenia żeglugi rozszerzenie szlaków żeglugowych/przestrzeni manewrowej itp.

Szerokość wyznaczonych obszarów wynika w szczególności z potrzeby podstawowej ochrony sieci szlaków żeglugowych w zakresie planowania przestrzennego. Ważną kwestią są tu względy nautyczne. Obszary priorytetowe stanowią podstawowe ramy, które mają być wolne od wszelkich niezgodnych ze sobą zastosowań, w szczególności budynków.

W ten sposób bezpieczeństwo i łatwość ruchu żeglugowego zostaną zapewnione również w przyszłości w zakresie planowania. Transport morski będzie mógł korzystać ze wszystkich regularnie używanych tras w sposób możliwie bezproblemowy i nieskomplikowany.

W WSE Morza Północnego niemiecką zatokę VTG Terschelling i zachodnie podejście do niemieckiej zatoki określono jako obszary priorytetowe na całej ich szerokości, w tym odpowiadające im obszary

bezpieczeństwa (SN1 i SN2). Ponadto główne szlaki żeglugowe, zidentyfikowane z punktu widzenia ruchu, zostały określone na szerokości 3 mil morskich (1 mila morska (sm) odpowiada 1,852 km) (SN3 - SN18, z wyjątkiem SN10). Szerokość 3 mil morskich opiera się na szlakach żeglugowych zdefiniowanych w planie z 2009 r., które zasadniczo składały się z obszaru priorytetowego o szerokości 1 mili morskiej i otaczających go obszarów rezerwowych po obu stronach, z których każdy miał szerokość 1 mili morskiej. Obecnie zrezygnowano z rozróżnienia między obszarami priorytetowymi a obszarami zastrzeżonymi, ponieważ obszary dawnych obszarów zastrzeżonych są również niezbędne do zapewnienia trwałej i bezpiecznej żeglugi, a zatem nie mogą być wykorzystywane w inny sposób.

Wyjątkiem jest trasa SN10, która na południu odbiera ruch z istniejących obszarów rozgraniczenia ruchu w rejonie Niderlandów i zasadniczo prowadzi jako trasa tranzytowa przez niemiecką WSE do duńskiej WSE, a stamtąd do Morza Bałtyckiego. W przeciwieństwie do innych głównych szlaków żeglugowych poza VTG, trasa ta jest znacznie bardziej ruchliwa, a dodatkowo ruch ten jest rozłożony na dużym obszarze ze względu na napływ i odpływ ruchu. Na tym tle zdefiniowano tutaj obszary priorytetowe zgodnie z zarejestrowanymi strumieniami ruchu.

Niemiecka WSE na Morzu Bałtyckim jest obszarem żeglugi o dużym natężeniu ruchu ze względu na ścisłe współzależności przestrzenne.

Obecna analiza ruchu, oparta na danych AIS, zasadniczo potwierdza obraz z 2009 r., a zatem nadal obowiązują poprzednio zdefiniowane obszary priorytetowe i zastrzeżone. Ponadto dokonuje się ustalenia (SO4) w celu dostosowania do natężenia ruchu i ustaleń zawartych w projekcie szwedzkiego planu przestrzennego.

Zwrócenie uwagi na istniejące przepływy ruchu będzie również wspierać cel operacyjny UZ2-03 DRSM "Zapobieganie i reagowanie na zanieczyszczenia mórz - poprawa gotowości i zarządzania w sytuacjach kryzysowych na morzu".

Ad (2) Tymczasowy obszar priorytetowy dla wysyłki:

Z uznanej na arenie międzynarodowej trasy żeglugowej Den Helder - Skagen (SN10) korzysta ponad 16 000 statków rocznie i tendencja ta utrzymuje się. Trasa ta charakteryzuje się dużym rozłożeniem poprzecznym, z dużym udziałem ruchu tankowców w zachodniej części SN10 i dużym udziałem ruchu towarowego w części wschodniej. Ze względu na wzrost ruchu żeglugowego istnieje potrzeba wydzielenia odpowiednich obszarów przeznaczonych do żeglugi, aby zapewnić jej bezpieczeństwo i łatwość. Dlatego też szlak żeglugowy SN10 został określony jako obszar priorytetowy.

Jednakże rząd federalny wraz z Niderlandami i Danią bada obecnie środki zarządzania ruchem, takie jak obszar rozdzielenia ruchu w rejonie obecnej trasy żeglugowej SN10. Jeżeli wynik tego badania będzie pozytywny, zostaną podjęte odpowiednie inicjatywy międzynarodowe, np. negocjacje w ramach IMO. W przypadku pozytywnego wyniku tych negocjacji środki zarządzania ruchem miałyby wpływ na poprawę bezpieczeństwa, ponieważ mogłyby między innymi wyrównać natężenie napotkanego ruchu i w ten sposób ewentualnie zmniejszyć zapotrzebowanie na przestrzeń dla żeglugi. W tym przypadku obszary, które nie są już potrzebne dla żeglugi, mogłyby zostać w ramach kolejnej aktualizacji planu zagospodarowania przestrzennego nadmiernie rozplanowane pod kątem innych zastosowań. W tym przypadku można rozważyć wykorzystanie gruntów pod morską energetykę wiatrową w celu osiągnięcia celów klimatycznych na poziomie krajowym i europejskim. W

związku z tym, w postanowieniu (2), obszary w ramach SN10, które później mogą nie być już potrzebne, są wyznaczone jako obszar priorytetowy ograniczony w czasie do roku 2035. Jednakże w celu zagwarantowania, że w przypadku niepowodzenia środków zarządzania ruchem skoordynowanych na poziomie międzynarodowym, nadal zapewnione będzie bezpieczeństwo i łatwość ruchu, dla tych obszarów przewidziano również rezerwację dla żeglugi od 31.12.2035 r.

Ad (3) Tymczasowe obszary zastrzeżone dla żeglugi:

Trasy żeglugowe SN19 i SO5 zostały wyznaczone jako tymczasowe obszary zastrzeżone. Zapewnia to wystarczającą ilość czasu na przeanalizowanie sytuacji drogowej w tych obszarach i zbadanie konieczności wyznaczenia danego obszaru. Jako podstawę do udowodnienia federalnemu ministerstwu ds. żeglugi, że obszary są niezbędne dla bezpieczeństwa i ułatwienia ruchu statków po upływie terminu, BSH w porozumieniu z federalnym ministerstwem ds. żeglugi oraz Dyrekcją Generalną ds. Dróg Wodnych i Żeglugi (GDWS) zleca wykonanie odpowiednich ekspertyz (oceny numeryczne, symulacje scenariuszy ryzyka itp.). Zainteresowane państwa nadbrzeżne Morza Północnego i Morza Bałtyckiego będą zaangażowane w dochodzenie i ocenę.

Ad (4) Zrównoważony rozwój, ochrona środowiska morskiego:

Umowy międzynarodowe w sprawie zapobiegania niekorzystnym skutkom dla środowiska morskiego, takie jak w szczególności Międzynarodowa konwencja o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki[3] i Konwencja o ochronie środowiska morskiego obszaru północno-wschodniego Atlantyku (konwencja OSPAR[4]) oraz Konwencja helsińska o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego (HELCOM), mają na celu zapewnienie, aby żegluga miała jak najmniej niekorzystny wpływ na środowisko morskie. Oprócz wiążących przepisów IMO uwzględnia się najlepsze praktyki w zakresie ochrony środowiska zgodnie z konwencją OSPAR, a także konwencją helsińską z 1992 r. wraz z jej aktualizacjami (ostatnia aktualizacja 1 lipca 2014 r.) oraz odpowiedni stan wiedzy.

Przestrzeganie wartości dopuszczalnych emisji tlenku siarki (SOx) i tlenku azotu (NOx) w ramach Międzynarodowej konwencji o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (MARPOL) wspiera również cel środowiskowy 1 opracowany przez Niemcy dla Morza Północnego i Bałtyckiego zgodnie z art. 10 DRSM: morza wolne od degradacji spowodowanej antropogeniczną eutrofizacją.

[3] Z dnia 2 listopada 1973 r. (Federalny Dziennik Ustaw 1982 II s. 2, 4) zmieniona protokołem z dnia 17 lutego 1978 r., Federalny Dziennik Ustaw 1982 II s. 2, 24 (MARPOL).

[4] Z dnia 22 września 1992 r., Federalny Dziennik Ustaw 1994 II s. 1355, 1360.

2.2 Inne zastosowania gospodarcze (sekcja 17 (1) zdanie 2 nr 2 ROG)

2.2.1 Ogólne wymagania dotyczące zastosowań gospodarczych

Cele i zasady

(1)	Zastosowania gospodarcze powinny być zrównoważone i jak najbardziej efektywne pod względem wykorzystania gruntów. (G)	Zrównoważony rozwój, Oszczędne wykorzystanie przestrzeni
(2)	Po zakończeniu użytkowania należy zdemontować instalacje stałe. Odmienne regulacje ustawowe pozostają nienaruszone. (Z)	Demontaż
(3)	Zastosowania gospodarcze powinny w jak najmniejszym stopniu kolidować z innymi zastosowaniami. Dotyczy to również upośledzeń – bezpieczeństwo i łatwość nawigacji, – inne zastosowania gospodarcze, – badań naukowych, – obrony narodowej i sojuszniczej, oraz – dziedzictwa kulturowego. (G)	Minimalizacja Zakłócanie innych zastosowań
(4.1)	W miarę możliwości należy unikać zagrożeń dla środowiska morskiego wynikających z użytkowania gospodarczego, w szczególności negatywnego wpływu na naturalne funkcje ekosystemu morskiego. Obejmuje to również uwzględnienie okresów charakterystycznych dla danego gatunku, które są szczególnie podatne na zakłócenia oraz interakcji ekologicznych między gatunkami zwierząt i roślin. (G)	Unikanie ryzyka dla środowiska morskiego
	Należy wziąć pod uwagę najlepsze praktyki środowiskowe zgodnie z międzynarodowymi konwencjami o ochronie mórz oraz najnowszy stan nauki i techniki. Ma to na celu stymulowanie rozwoju zgodnie z zasadą ostrożności. W tym kontekście nie są wymagane żadne środki, których zastosowanie jest technicznie niewykonalne lub nieuzasadnione z punktu widzenia stosunku kosztów do korzyści. Klauzule techniczne odbiegające od stanu wiedzy naukowej i technicznej pozostają nienaruszone. (G)	Najlepsza praktyka środowiskowa
(4.2)	Ustalenia dotyczące wpływu użytkowania na środowisko morskie, uzyskane w trakcie monitorowania prowadzonego na poziomie projektu zgodnie z przepisami sektorowymi, należy udostępnić Federalnej Agencji Morskiej i Hydrograficznej. (G)	Monitorowanie

Uzasadnienie

Uzasadnienie celów i zasad

Przedmiot (1) Zrównoważony rozwój i ochrona gruntów:

Zrównoważony rozwój przestrzeni jest wiodącą zasadą planowania przestrzennego, por. § 1 ust. 2 ROG. Obejmuje to również jak najbardziej efektywne wykorzystanie ograniczonego zasobu, jakim jest przestrzeń. W przypadku konkurujących ze sobą zastosowań oznacza to, że poszczególne zastosowania muszą być jak najbardziej zrównoważone i efektywne pod względem wykorzystania gruntów. Niemiecka WSE ma bardzo ograniczony obszar, ale jednocześnie ma ogromne znaczenie dla różnych zastosowań i środowiska morskiego. Z tego względu dużą wagę przywiązuje się do zużycia gruntów. Dotyczy to w równym stopniu wszystkich zastosowań.

Zachowanie zasobów naturalnych jest warunkiem wstępnym ich wykorzystania. Użytkowanie gospodarcze powinno być zatem zrównoważone w sensie użytkowania międzypokoleniowego. Obejmuje to zastosowania stałe i ruchome w WSE. Obejmuje to również technologie składowania podziemnego oraz wymagane dla nich urządzenia i instalacje transportowe, które służą bezpieczeństwu dostaw energii i ochronie klimatu, pod warunkiem że nie kolidują przestrzennie z rozwojem energii odnawialnej i morskiej energii wiatrowej.

W szczególności zasobami rybnymi należy zarządzać w sposób zrównoważony, aby zapewnić ich długotrwałą eksploatację.

Ad (2) Dekonstrukcja:

Oszczędne użytkowanie gruntów oznacza również, że grunty muszą być ponownie dostępne dla wszelkich kolejnych zastosowań po zakończeniu danego użytkowania. Ta podstawowa idea została już wyrażona w różnych przepisach sektorowych i w konwencji UNCLOS. Regulacje sektorowe i związane z nimi problemy pozostają bez zmian.

Rozbiórka obiektów i rurociągów ma na celu stworzenie nowej przestrzeni do późniejszego wykorzystania. Wykorzystanie wtórne w tym sensie obejmuje również ponowne wykorzystanie przez morskie elektrownie wiatrowe i inne zakłady wytwarzające energię.

Ad (3) Minimalizacja zakłóceń w innych zastosowaniach:

Zrównoważone zagospodarowanie przestrzeni oznacza również, że w przypadku konkurujących ze sobą sposobów użytkowania planowanie przestrzenne musi zapewnić jak najlepszy rozwój poszczególnych sposobów użytkowania, przy jednoczesnym zapewnieniu jak najmniejszej ingerencji w inne sposoby użytkowania.

Ze względu na dużą liczbę istniejących i planowanych zastosowań gospodarczych w WSE, dużą powierzchnię zajmowaną w niektórych przypadkach oraz wynikającą z tego presję użytkowania, konieczne jest planowanie zastosowań gospodarczych w taki sposób, aby w jak najmniejszym stopniu kolidowały one ze sobą. Zasada ta ma zastosowanie do wszystkich zastosowań i wymaga wzajemnego rozważenia i koordynacji. Może to być realizowane np. poprzez koordynację czasową lub zachowanie dystansu. Na przykład ta ogólna zasada obejmuje wymóg zawarty w planie zagospodarowania przestrzennego z 2009 r., zgodnie z którym działania związane z wydobyciem surowców i budową turbin wiatrowych muszą być prowadzone w odległości wystarczającej do

bezpiecznej eksploatacji i konserwacji od istniejących rurociągów i kabli podmorskich. Ustalenie odpowiedniej odległości jest przedmiotem planowania sektorowego (np. FEP) lub procedury indywidualnego zatwierdzania.

bezpieczeństwo i łatwość nawigacji:

W przypadku transportu morskiego wymóg ten uwzględnia wymogi prawa międzynarodowego, w szczególności art. 58 ust. 1 i art. 60 ust. 7 UNCLOS, a także duże znaczenie żeglugi dla Republiki Federalnej Niemiec oraz znaczenie niemieckiej WSE dla międzynarodowego ruchu żeglugowego. Wymogi te zostały już określone w szeregu ustaw sektorowych, takich jak sekcja 48(4)(2) WindSeeG i sekcja 5(3)(2) SeeAnlG.

Inne zastosowania gospodarcze:

Rozwój morskiej energetyki wiatrowej w EEZ ma ogromne znaczenie dla osiągnięcia niemieckich i europejskich celów ochrony klimatu. Bez rozwoju morskiej energii wiatrowej, która w przyszłości będzie uzupełniana przez projekty transgraniczne, cele te będą nieosiągalne. Plan zagospodarowania przestrzennego w szczególny sposób uwzględnia to szczególne znaczenie. Ze względu na długie okresy planowania i uzyskiwania zezwoleń dla morskich turbin wiatrowych i morskich linii przyłączeniowych, już na poziomie planu zagospodarowania przestrzennego konieczne jest długoterminowe zabezpieczenie obszarów dla morskiej energetyki wiatrowej i dążenie do ich współużytkowania z innymi rodzajami użytkowania.

Badania naukowe:

Różne instytuty badawcze zajmujące się badaniami morskimi i rybołówstwem, ale także na przykład BSH, prowadzą szeroko zakrojoną działalność badawczą w WSE, często regularnie i przez długie okresy czasu, wzdłuż powtarzających się tras i w tych samych miejscach. Działalność ta powinna być w jak najmniejszym stopniu zakłócana przez zastosowania gospodarcze, a w przypadku ewentualnych konfliktów należy na wczesnym etapie przeprowadzić konsultacje w sprawie możliwych rozwiązań z zainteresowanymi instytucjami badawczymi.

W stacjonarnych stacjach pomiarowych z zainstalowanymi na stałe urządzeniami pomiarowymi urzędów i instytutów badawczych przeprowadza się zazwyczaj ciągłe, długotrwałe pomiary. Aby nie zagrozić serii dochodzeń w zakresie badań podstawowych, jak również monitorowania środowiska, zastosowania, które mogłyby zakłócić te pomiary, powinny być utrzymywane w odpowiedniej odległości.

Na obszarach przeznaczonych pod uprawę energii wiatrowej należy nadal umożliwiać prowadzenie morskich badań naukowych, które nie są bezpośrednio związane z planowaniem, budową i eksploatacją farm wiatrowych. W tym celu należy uwzględnić zastrzeżenia instytucji badawczych na jak najwcześniejszym etapie koncepcyjnego opracowywania projektów i, o ile to możliwe, w taki sposób, aby nie prowadziło to do zakłóceń lub opóźnień w eksploatacji farm wiatrowych. Na niższych szczeblach planowania i podejmowania decyzji należy w dużym stopniu uwzględnić interesy badań naukowych, np. przejezdność farm wiatrowych przez pojazdy badawcze. Z punktu widzenia planowania przestrzennego byłoby pożądane, aby odpowiednie przepisy dotyczące ruchu drogowego były wydawane na niższym szczeblu.

Obrona narodowa i sojusznicza:

W odniesieniu do obrony narodowej i sojuszniczej należy uwzględnić zabezpieczenie interesów wojskowych i zdolności funkcjonalnych Bundeswehry (zob. także 2.5.1).

Techniczną konkretyzację prawną można już znaleźć w § 48 ust. 4 nr 3 WindSeeG i § 5 ust. 3 nr 3 SeeAnlG.

Dziedzictwo kulturowe:

Podwodne dziedzictwo kulturowe obejmuje wszelkie ślady ludzkiej egzystencji o charakterze kulturowym, historycznym lub archeologicznym, znajdujące się na dnie lub w podglebiu morskim. Obejmuje to zatopione krajobrazy osadnicze z artefaktami, konstrukcjami budowlanymi oraz szczątkami ludzkimi i zwierzęcymi, jak również dowody roślinne i geologiczne/geomorfologiczne, które można rozpatrywać w kontekście działalności człowieka. Do podwodnego dziedzictwa kulturowego zalicza się również wraki jednostek pływających, statków powietrznych i pojazdów, wraki i związany z nimi sprzęt, ładunki i inwentarz.

Ogólna zasada minimalizacji niekorzystnych skutków użytkowania gospodarczego dla podwodnego dziedzictwa kulturowego ma na celu zapewnienie podjęcia na wczesnym etapie, w porozumieniu z wyspecjalizowanymi organami, odpowiednich środków w celu uniknięcia lub zminimalizowania niekorzystnych skutków.

Wczesne zaangażowanie wyspecjalizowanych organów odpowiedzialnych za ochronę zabytków i archeologię w kontekście projektów w WSE ma na celu zagwarantowanie, że klasyfikacja techniczna oraz odpowiednia ocena i zabezpieczenie dóbr kultury mogą zostać przeprowadzone w odpowiednim czasie oraz że wszelkie ustalenia wyspecjalizowanych organów mogą zostać uwzględnione w planowaniu badań w ramach projektów. Dotyczy to w szczególności tych sposobów wykorzystania, które mogą bezpośrednio prowadzić do odkryć lub naruszeń dziedzictwa kulturowego, takich jak eksploracja dna morskiego do celów gospodarczych. Oprócz obiektów dziedzictwa kulturowego, o których wiedza jest już dostępna, należy również wziąć pod uwagę obiekty wcześniej nieznane oraz obiekty nowo odkryte w trakcie użytkowania gospodarczego.

Ad (4.1) Unikanie szkód w środowisku morskim:

Zgodnie z § 17 ust. 1 zd. 1 nr 4 ROG, w planie zagospodarowania przestrzennego należy określić wymagania, które służą ochronie i poprawie stanu środowiska morskiego. W miarę możliwości należy unikać zagrożenia dla środowiska morskiego. Nieuniknione naciski powinny być zredukowane tak dalece, jak to tylko możliwe. Zasada ta uwzględnia również istniejące przepisy sektorowe i uogólnia je w sensie zrównoważonego wykorzystania w.s.e. przy zastosowaniu podejścia ekosystemowego.

Tak więc w przypadku morskiej energii wiatrowej i kabli energetycznych, unikanie zagrożenia dla środowiska morskiego jest już standardem przeglądu w planowaniu sektorowym i w procedurze indywidualnego zatwierdzania. Zgodnie z art. 48 ust. 4 ustawy WindSeeG plan może zostać przyjęty wyłącznie, jeżeli środowisko morskie nie jest zagrożone. Podobny przepis znajduje się w § 49 Federalnej Ustawy o Górnictwie (BBergG) w odniesieniu do poszukiwania niekopalnych i naturalnych zasobów mineralnych. Zgodnie z § 3 rozporządzenia w sprawie górnictwa na obszarze wód

przybrzeżnych i szelfu kontynentalnego (rozporządzenie w sprawie górnictwa [5]morskiego) należy zadbać o to, by podczas działalności wydobywczej unikać niekorzystnego wpływu na środowisko morskie lub utrzymywać go na jak najniższym poziomie.

Przy planowaniu, budowie i eksploatacji elektrowni i linii energetycznych należy unikać naruszania występowania biotopów prawnie chronionych zgodnie z § 30 Federalnej Ustawy o Ochronie Przyrody (BNatSchG). Aby uniknąć negatywnego wpływu na wrażliwe siedliska, linie energetyczne powinny być planowane i układane w miarę możliwości poza obszarami ochrony przyrody. Dalej idące przepisy techniczne i dotyczące ochrony przyrody pozostają nienaruszone.

Najlepsza praktyka środowiskowa:

Nie wszystkich negatywnych wpływów na środowisko można uniknąć w trakcie rzeczywistego użytkowania gospodarczego. W interesie minimalizacji należy zatem wziąć pod uwagę istniejące najlepsze praktyki w zakresie ochrony środowiska zgodnie z konwencjami OSPAR i helsińską, innymi odpowiednimi umowami międzynarodowymi oraz najnowszym stanem nauki i techniki. Konkretna realizacja, jak np. uwzględnienie okresów występowania gatunków szczególnie wrażliwych na zakłócenia, powinna być regulowana, jeśli to możliwe, na niższych poziomach planowania, w szczególności w indywidualnych procedurach zatwierdzania, z uwzględnieniem specyfiki obszaru objętego projektem. W tym kontekście nie są wymagane środki, których zastosowanie jest technicznie niewykonalne lub nieuzasadnione z punktu widzenia stosunku kosztów do korzyści.

Odwołano się do stanu wiedzy naukowej i technicznej jako punktu odniesienia, aby uwzględnić istniejącą niepewność i niekompletną w wielu miejscach bazę wiedzy o morzu w rozumieniu zasady ostrożności i podejścia ekosystemowego. Nie ma to wpływu na przepisy techniczne, takie jak te zawarte w rozporządzeniu w sprawie górnictwa morskiego (OffshoreBergV). Tam, gdzie nie istnieje jeszcze aktualny stan wiedzy, należy również wziąć pod uwagę stan wiedzy naukowej i technicznej. Tak było przez długi czas, np. w przypadku minimalizacji hałasu palowania poprzez zalecenia zawarte w koncepcji BMU dotyczącej ochrony morświnów przed hałasem podczas budowy morskich farm wiatrowych na niemieckim Morzu Północnym (koncepcja ochrony przed hałasem z 2013 r.). Tam, gdzie pojawiły się uznane zasady techniki lub stan techniki, należy je stosować.

Ad (4.2) Monitorowanie:

W celu zapewnienia, że WSE jest wykorzystywana w sposób jak najbardziej przyjazny dla środowiska, BSH należy udostępnić informacje o skutkach użytkowania gospodarczego dla środowiska morskiego, uzyskane w trakcie monitorowania związanego z projektem. Przewidywane monitorowanie może być regulowane przez odpowiednie specyfikacje organu udzielającego homologacji i odpowiada istniejącej praktyce homologacyjnej wyspecjalizowanych organów. Na przykład w przypadku badania i monitorowania oddziaływania turbin wiatrowych standardowa koncepcja badania BSH reguluje rodzaj i zakres wymaganych badań związanych z projektem. Wyniki uzyskane na poziomie projektu są wykorzystywane do monitorowania realizacji planu zagospodarowania przestrzennego.

Jednocześnie monitoring służy zdobywaniu dalszej wiedzy, a tym samym umożliwia zrównoważone użytkowanie w przyszłości dzięki zastosowaniu podejścia ekosystemowego.

[5] Z dnia 3 sierpnia 2016 r., Federalny Dziennik Ustaw I s. 1866.

2.2.2 Energia wiatrowa na morzu

Cele i zasady

(1) Obszary EN1 do EN3, EN6 do EN13 oraz EO1 do EO3 przedstawione na Rys. 3Rys. 4w załączniku wyznaczono jako obszary priorytetowe dla morskiej energii wiatrowej.

Obszary priorytetowe dla energii wiatrowej

Obszar EN13-Północ przedstawiony na Rys. 3załączniku wyznacza się jako obszar priorytetowy dla morskiej energii wiatrowej od dnia 1 stycznia 2030 r., chyba że federalne ministerstwo odpowiedzialne za żeglugę udowodni federalnemu ministerstwu odpowiedzialnemu za planowanie przestrzenne do dnia 31 grudnia 2025 r., że obszar ten jest niezbędny dla żeglugi z istotnych względów bezpieczeństwa i łatwości ruchu statków.

Warunkowy obszar priorytetowy energia wiatrowa

(2) Obszary EN4, EN5 oraz EN14 do EN19 przedstawione na Rys. 3i Rys. 4załączniku zostały wyznaczone jako obszary zastrzeżone dla morskiej energii wiatrowej.

Obszary zarezerwowane dla energii wiatrowej

Obszar EO2-Zachód przedstawiony na Rys. 4załączniku wyznacza się jako obszar zastrzeżony dla morskiej energii wiatrowej od dnia 1 stycznia 2025 r., chyba że federalne ministerstwo odpowiedzialne za żeglugę udowodni federalnemu ministerstwu odpowiedzialnemu za planowanie przestrzenne do dnia 30 czerwca 2022 r., że obszar ten jest niezbędny dla żeglugi z istotnych względów bezpieczeństwa i łatwości ruchu statków.

Warunkowe obszary zastrzeżone dla energii wiatrowej

Obszar EN20 przedstawiony na Rys. 3wyznacza się jako obszar zastrzeżony dla morskiej energii wiatrowej od dnia 1 stycznia 2027 r., chyba że federalne ministerstwo odpowiedzialne za badania nad rybołówstwem wykaże federalnemu ministerstwu odpowiedzialnemu za planowanie przestrzenne do dnia 31 grudnia 2026 r., że utrzymanie tego obszaru wolnego od zabudowy przez turbiny wiatrowe jest niezbędne dla badań nad rybołówstwem.

(3) W zakresie, w jakim obszary energii wiatrowej EO2-Zachód i EN20 są również wyznaczone jako obszary zastrzeżone dla badań naukowych FoN3 i FoO3, badania naukowe w dziedzinie rybołówstwa powinny być nadal możliwe w rodzaju i zakresie, w jakim są obecnie prowadzone. (G)

Wielorakie zastosowanie

(4) Statki rybackie powinny mieć możliwość przepłynięcia przez farmy wiatrowe w drodze na swoje łowiska. W strefach bezpieczeństwa farm wiatrowych możliwe jest prowadzenie połowów biernych przy użyciu pułapek i koszy na ryby; nie dotyczy to jednak obszaru ograniczonego zewnętrznymi turbinami farmy wiatrowej ani bezpośredniego sąsiedztwa zewnętrznych

Wędkarstwo

	turbin. Zdania 1 i 2 stosuje się, o ile budowa, eksploatacja i konserwacja farm wiatrowych są naruszone w możliwie najmniejszym stopniu i z zastrzeżeniem wszelkich sprzecznych przepisów technicznych. (G)	
(5.1)	Po farmach wiatrowych i ich strefach bezpieczeństwa mogą poruszać się pojazdy Federalnych Sił Zbrojnych zgodnie z zasadami dobrej praktyki morskiej, o ile nie zakłóca to lub w niewielkim stopniu zakłóca działanie i konserwację farm wiatrowych. (Z)	Obrona
(5.2)	Bundeswehra powinna mieć możliwość instalowania i obsługi stałych urządzeń, takich jak nadajniki i odbiorniki, na urządzeniach wytwarzających energię. Zdanie 1 stosuje się z zastrzeżeniem, że działanie instalacji wojskowych w instalacjach wytwarzających energię jest konieczne z wojskowego punktu widzenia dla obrony narodowej i sojuszu oraz że działanie instalacji wytwarzających energię jest przez to zakłócone w możliwie najmniejszym stopniu. (G)	
(6)	W miarę możliwości należy unikać wprowadzania dźwięku do środowiska morskiego podczas budowy instalacji do wytwarzania energii, zgodnie z najnowszym stanem nauki i techniki. (G) Należy zapewnić ogólną czasową koordynację prac budowlanych dotyczących obiektów służących do produkcji energii oraz obiektów przestrzennie z nimi związanych. (G)	Ochrona środowiska morskiego

Uzasadnienie

Uwaga wstępna

Planowanie przestrzenne, jako ogólny plan zagospodarowania przestrzennego, łączy interesy różnych użytkowników i uwzględnia sposoby użytkowania oraz różnorodne funkcje morza. Plan zagospodarowania przestrzennego reguluje kategorie obszarów (obszary priorytetowe i zastrzeżone) oraz inne cele i zasady dla różnych zastosowań na nadrzędnym poziomie planowania. Ponadto, istnieje etapowy proces planowania i zatwierdzania dla energii wiatrowej. Specjalistyczne planowanie energetyczne obejmuje tutaj planowanie zagospodarowania przestrzennego, określenie przydatności i faktyczne dopuszczenie elektrowni wiatrowych.

Plan zagospodarowania przestrzennego (FEP), sporządzany i aktualizowany przez BSH, służy jako specjalistyczny instrument planistyczny dla energetyki wiatrowej. FEP został opublikowany po raz pierwszy 28 czerwca 2019 r. i służy realizacji celu ekspansji morskiej energetyki wiatrowej zgodnie z WindSeeG. Plan określa przede wszystkim obszary i lokalizacje turbin wiatrowych, przewidywaną moc, jaka ma być zainstalowana na tych terenach oraz kolejność, w jakiej tereny te mają być wystawione na przetarg. Ponadto FEP określa trasy, korytarze tras, lokalizacje oraz zasady planowania i zasady techniczne. Zgodnie z § 5 ust. 3 nr 1 WindSeeG specyfikacje FEP są w szczególności

niedopuszczalne, jeżeli nie są zgodne z wymogami planowania regionalnego zgodnie z § 17 ust. 1 ROG. W związku z tym konieczna jest wymiana i uzgodnienie specyfikacji w planowaniu sektorowym i ogólnym.

Uzasadnienie celów i zasad

Ad (1) Obszary priorytetowe dla energii wiatrowej:

Przestrzenne zabezpieczenie terenów pod produkcję energii wiatrowej jest wyrazem modelu planowania przestrzennego zrównoważonego, chroniącego klimat rozwoju. W szczególności umożliwia on realizację idei przewodniej zasady wykorzystania energii przyjaznej dla klimatu, wspieranie bezpieczeństwa energetycznego, a także osiągnięcie krajowych i międzynarodowych celów klimatycznych oraz celu neutralności wobec gazów cieplarnianych do 2045 r. (ustawa o ochronie klimatu) i 2050 r. (Zielony Nowy Ład).

Punktem wyjścia do określenia obszarów priorytetowych dla energii wiatrowej są początkowo obszary O-1 i O-3 (Morze Bałtyckie), N-1 do N-3 i N-6 do N-13 (Morze Północne), jak określono w FEP 2020. Obszary te są określone jako obszary priorytetowe EN1 do EN3 i EN6 do EN13 (Morze Północne) oraz EO1 do EO3 (Morze Bałtyckie).

Wyznaczenie obszaru EN13-Północ jako obszaru priorytetowego dla morskiej energii wiatrowej od dnia 1 stycznia 2030 r. podlega zastrzeżeniu, że do dnia 31 grudnia 2025 r. federalne ministerstwo właściwe ds. żeglugi nie udowodni federalnemu ministerstwu właściwemu ds. zagospodarowania przestrzennego, że obszar ten jest niezbędny dla żeglugi z istotnych względów bezpieczeństwa i łatwości ruchu statków. Zapewnia to wystarczającą ilość czasu na przeanalizowanie sytuacji w ruchu drogowym na tych obszarach oraz na zbadanie, czy dany obszar jest niezbędny dla żeglugi.

Zakres zdefiniowanych obszarów priorytetowych dla morskiej energetyki wiatrowej ma zapewnić realizację zwiększonego celu ekspansji rządu federalnego do 2030 roku. Zdefiniowane obszary priorytetowe dla morskiej energii wiatrowej służą zatem również osiągnięciu celu ekspansji morskiej energii wiatrowej w wysokości 20 GW do 2030 r., określonego w zintegrowanym krajowym planie na rzecz energii i klimatu[6], oraz przyczyniają się do dekarbonizacji sektora elektroenergetycznego przed 2045 r. EEG zawiera cel, zgodnie z którym cała energia elektryczna wytwarzana lub zużywana na terytorium Republiki Federalnej Niemiec, w tym w niemieckiej wyłącznej strefie ekonomicznej, powinna być do 2050 r. wytwarzana w sposób neutralny pod względem emisji gazów cieplarnianych.

W celu wyjaśnienia należy wskazać, co następuje: O tym, czy turbina wiatrowa jest dopuszczalna na obszarach morskiej energetyki wiatrowej, decyduje organ wydający zezwolenie. Wyznaczenie obszaru planowania przestrzennego dla morskiej energii wiatrowej skutkuje tym, że obszar ten jest wolny od niezgodnych z nim innych zastosowań na korzyść wykorzystania energii wiatrowej i że jest on zasadniczo odpowiedni do priorytetowego wykorzystania.

Ad (2) Obszary zastrzeżone dla energii wiatrowej:

Wyznaczenie obszarów zarezerwowanych dla energetyki wiatrowej służy zabezpieczeniu terenów dla dalszego rozwoju morskiej energetyki wiatrowej. Podobnie wyznaczenie obszarów

[6] Z dnia 13 października 2016 r., Federalny Dziennik Ustaw I s. 2258, 2310.

zastrzeżonych służy podniesieniu potencjału wybrzeża i zapewnieniu dalszej drogi ekspansji na możliwie najlepszej podstawie danych, w szczególności w odniesieniu do konkurencyjnych zastosowań.

WindSeeG wyznacza cel ekspansji na poziomie 40 GW do 2040 roku.

Podobnie ramy scenariusza operatorów systemów przesyłowych na lata 2021-2035/2040, zatwierdzone przez BNetzA w dniu 26 czerwca 2020 r., przewidują zainstalowaną moc wytwórczą z morskiej energii wiatrowej w wysokości 28 do 34 GW do 2035 r. i 40 GW do 2040 r., w zależności od scenariusza. Znaczące potencjały obszarowe występują głównie w obszarze na północny zachód od trasy żeglugowej SN10. Powyższe cele mają być zapewnione przez plan zagospodarowania przestrzennego, ponieważ służą one rozwojowi WSE pod kątem zrównoważonych dostaw energii dla przyszłych pokoleń. Ze względu na brak jednoznacznych ustaleń w zakresie oddziaływania na środowisko oraz horyzont czasowy wykraczający poza planowanie średniookresowe, tereny te zostały wyznaczone jako obszary zastrzeżone.

Podczas bieżącej oceny i ewentualnej aktualizacji planu szczególną uwagę należy zwrócić na interesy żeglugi w odniesieniu do tras północnych (ewentualny biegun północny bez lodu i związane z tym zmiany w ruchu), aby zapewnić zorientowane na popyt połączenia transportowe z obszarem transportowym Zatoki Niemieckiej oraz umożliwić ruch tranzytowy przez WSE.

Wyznaczenie obszaru EO2-Zachód jako obszaru zastrzeżonego dla morskiej energii wiatrowej od dnia 1 stycznia 2025 r. podlega zastrzeżeniu, że federalne ministerstwo ds. żeglugi nie udowodni federalnemu ministerstwu ds. planowania przestrzennego do dnia 30 czerwca 2022 r., że obszar ten jest niezbędny dla żeglugi z istotnych względów bezpieczeństwa i łatwości ruchu statków. Zapewnia to wystarczającą ilość czasu na przeanalizowanie sytuacji w ruchu drogowym na tych obszarach oraz na zbadanie, czy dany obszar jest niezbędny dla żeglugi.

Wyznaczenie obszaru EN20 jako obszaru zastrzeżonego dla morskiej energii wiatrowej od 1.1.2027 r. jest uzależnione od tego, czy federalne ministerstwo odpowiedzialne za badania w dziedzinie rybołówstwa udowodni federalnemu ministerstwu odpowiedzialnemu za planowanie przestrzenne do 31.12.2026 r., że układ obszaru FoN3 na rys. 10 jest odpowiedni do badań. Dzięki temu można przeanalizować, czy spełnione są warunki ewentualnego wielokrotnego wykorzystania obszaru EN20.

Ad (3) Wielorakie zastosowanie:

Nakładanie się obszarów energii wiatrowej EN20 i EO2 z obszarami zarezerwowanymi na badania naukowe FoN3 i FoO3 uwzględnia zarówno osiągnięcie celów ekspansji w zakresie energii odnawialnych, jak i badań naukowych w dziedzinie rybołówstwa. W celu umożliwienia praktycznego wielokrotnego wykorzystania w tym miejscu należy zapewnić możliwość kontynuowania badań w zakresie rybołówstwa w zwykły sposób (w tym niezbędnych naziemnych badań w zakresie rybołówstwa) po wzniesieniu turbin wiatrowych.

Przedmiot (4) Rybołówstwo:

Wykorzystanie na dużą skalę kolejnych obszarów do produkcji energii oraz planowane środki zarządzania rybołówstwem na obszarach ochrony przyrody w WSE prawdopodobnie pozbawią rybołówstwo kolejnych obszarów. W tym kontekście należy naukowo zbadać i przeanalizować, czy i w jakim zakresie możliwe jest wspólne wykorzystanie obszarów przez morską energię wiatrową i rybołówstwo, biorąc pod uwagę kwestie bezpieczeństwa, zarówno w odniesieniu do rybołówstwa biernego, jak i czynnego.

Ad (5.1) Obrona:

Wzrost liczby instalacji stałych w WSE wiąże się z ograniczeniem swobody ruchu pojazdów Bundeswehry, jednocześnie należy się spodziewać, że obszary zabudowane staną się przestrzenią operacyjną na wypadek obrony. W celu zapewnienia skutecznej obrony narodowej i sojuszniczej już teraz konieczne jest przejeżdżanie przez farmy wiatrowe w czasie pokoju. Zasadniczo wyznaczanie obszarów energii wiatrowej w planowaniu przestrzennym nie może stać temu na przeszkodzie. Po farmach wiatrowych należy poruszać się zgodnie z zasadami dobrej praktyki żeglarskiej, tzn. farmy wiatrowe powinny być zasadniczo przekraczane w celu dotarcia do celu poza farmami wiatrowymi, a w szczególności w obrębie farm wiatrowych nie powinny odbywać się żadne ćwiczenia, które mogłyby zakłócić bezpieczne i ekonomiczne funkcjonowanie farmy wiatrowej.

W odniesieniu do obrony narodowej i sojuszniczej należy uwzględnić zabezpieczenie interesów wojskowych i zdolności funkcjonalnych Bundeswehry.

Ad (5.2) Obrona:

Ponadto, zdaniem Bundeswehry, duża liczba nowych turbin wiatrowych, które mają zostać zainstalowane, utrudnia rozpoznanie, chociaż farmy wiatrowe i ich urządzenia pomocnicze oferują szerokie możliwości instalacji urządzeń technicznych. Aby uniknąć dalszego osłabienia obrony narodowej i sojuszniczej, powinna istnieć możliwość zainstalowania sprzętu, który służy w szczególności celom rozpoznawczym. W celu zapewnienia obrony narodowej i sojuszniczej niezbędne są wystarczająco duże obszary do celów wojskowych, które są odpowiednie dla danego celu i mogą być osiągnięte bez ograniczenia zdolności funkcjonalnych Bundeswehry. Obejmują one obszary (por. rozdział 2.5.1) na morzu i nad morzem, tj. od przestrzeni powietrznej do dna morskiego.

Ad (6) Ochrona środowiska morskiego:

Zasada ta służy zapewnieniu uporządkowanego i zrównoważonego rozwoju przestrzennego poprzez minimalizację oddziaływania hałasu oraz poprzez koordynację obecnych i przyszłych wymagań w zakresie użytkowania przestrzeni. Uwzględnia to podejście ekosystemowe, zasadę ostrożności oraz interakcje i skumulowane skutki zastosowań.

Zastosowanie najnowocześniejszych środków ochrony przed hałasem zmniejsza emisję hałasu do środowiska morskiego, która często związana jest z budową zakładów energetycznych. Zasada ta jest zgodna z ustaloną praktyką administracyjną BSH i postanowieniami FEP 2019. Na poziomie konkretnego projektu już teraz regularnie przewiduje się stosowanie skutecznych technicznych systemów ochrony przed hałasem podczas instalacji turbin wiatrowych w celu zapewnienia ochrony

gatunków i ochrony terenu. Należy wziąć pod uwagę koncepcję ochrony przed hałasem BMU 2013[7] dla Morza Północnego.

W ten sposób wspierany jest jednocześnie cel środowiskowy 6 RDW "Morza nienarażone na antropogeniczne źródła energii" oraz cel operacyjny UZ6-04 "Opracowanie i zastosowanie środków ochrony przed hałasem dla Morza Północnego i Bałtyckiego".

W celu uniknięcia lub ograniczenia oddziaływań skumulowanych należy dążyć do ogólnej koordynacji czasowej prac budowlanych. Obejmuje to także ograniczenie do minimum ruchu statków na etapie budowy i eksploatacji oraz związanych z nim oddziaływań akustycznych i wizualnych poprzez skoordynowane prace budowlane i harmonogramy. Nieproporcjonalnie wysokie dodatkowe wydatki na rozwój energii odnawialnych nie powinny jednak wynikać z wymogu ogólnej koordynacji pod względem czasowym.

Szczegóły powinny zostać uregulowane w ramach planowania technicznego FEP oraz indywidualnych procedur zatwierdzania dla morskiej energetyki wiatrowej.

2.2.3 Linie

Poniższe cele i zasady nie mają zastosowania do kabli podmorskich pod napięciem wykorzystywanych do połączeń międzysystemowych w obrębie farmy wiatrowej (okablowanie wewnątrzparkowe).

Cele i zasady

(1)	Obszary od LN1 do LN15 oraz od LO1 do LO8, przedstawione na Rys. 5Rys. 6załączniku, zostały wyznaczone jako obszary zastrzeżone dla rurociągów.	Obszary zarezerwowane dla rurociągów
(2)	Rurociągi należy prowadzić w wyznaczonych obszarach zastrzeżonych. (G)	
(3)	Przy przejściu na morze terytorialne rurociągi należy poprowadzić przez korytarze graniczne GN1 do GN7 i GO1 do GO5, przedstawione na Rys. 5i Rys. 6załączniku. W korytarzach tych wyklucza się sprzeczne zastosowania. (Z)	Nadmorskie morskie korytarze graniczne
(4)	W przypadku wyczerpania zdolności absorpcji przestrzennej na obszarach odpowiednich korytarzy granicznych wymienionych w specyfikacji 2.2.3 (3) z wymienionymi trasami, trasy linii dla dodatkowo wymaganych linii są łączone w pakiety i przeprowadzane w koordynacji z zainteresowanym krajem nadbrzeżnym do odpowiednich punktów przejściowych na granicy z morzem terytorialnym. (G)	Odpowiednie punkty przejściowe na morzu terytorialnym

[7] BMU (2013) Konzept für den Schutz der Schweinswale vor Schallbelastungen bei der Errichtung von Offshore-Windparks in der deutschen Nordsee (Schallschutzkonzept).

	Rurociągi przekraczające granicę WSE należy połączyć w wiązki i skierować do korytarzy granicznych GN8 do GN19 i GO6 do GO12 (patrz Rys. 5i Rysunek 6) w koordynacji z państwem graniczącym, którego to dotyczy. (G)	Korytarze graniczne z sąsiednimi państwa
(5)	Linie powinny być w miarę możliwości wiązane. Trasę należy wybrać w miarę możliwości równolegle do istniejących konstrukcji i budynków. Obszary rozgraniczenia ruchu, ich kontynuacje oraz szlak morski Kilonia-Bałtyk należy przecinać liniami najkrótszą możliwą trasą, jeśli nie jest możliwe poprowadzenie równoległe zgodnie ze zdaniem 2. W miarę możliwości należy unikać krzyżowania się kabli ze sobą. Kable zasilania i transmisji danych powinny być wyposażone w stałą osłonę niezbędną do zabezpieczenia innych zastosowań i funkcji. (G)	Minimalizacja utraty wartości
(6)	Podczas układania rurociągów należy dokonać ogólnej koordynacji czasowej i wybrać możliwie najłagodniejszą metodę układania. (G)	Środowisko morskie

Uzasadnienie

Uzasadnienie celów i zasad

Ad (1) i (2) obszary zastrzeżone dla rurociągów:

Wyznaczenie obszarów zarezerwowanych dla linii przesyłowych zapewnia, że inne zastosowania uwzględniają specjalne wymagania ochronne linii przesyłowych. Obszary oddalone od wybrzeża dla wykorzystania morskiej energii wiatrowej wymagają połączeń z lądem. Ponadto przewiduje się dalszą rozbudowę transgranicznych linii przesyłowych. Oznaczenie to wspiera ochronę odpowiednich korytarzy linii przesyłowych. Szerokość i wymiarowanie obszarów zastrzeżonych opiera się na planowaniu perspektywicznym. Ma to na celu m.in. zapewnienie możliwości rozproszenia wytworzonej energii.

Ad (3) Korytarze graniczne Morze przybrzeżne:

Specyfikacja ta zapewnia poprowadzenie rurociągów przez określone korytarze graniczne do morza terytorialnego. W ten sposób linie są maksymalnie skoncentrowane w tych punktach i łączone w wiązki w celu dalszego przesyłu w kierunku lądu. Dokładne planowanie tras i lokalizacji przyłączy do sieci dla morskich turbin wiatrowych jest przedmiotem planowania sektorowego. To samo dotyczy transgranicznych linii energetycznych.

Ad (4) Odpowiednie punkty przejściowe na morzu terytorialnym:

Zasada ta zapewnia możliwość elastycznego reagowania na ewentualną zmianę sytuacji, której nie można w danej chwili przewidzieć.

Korytarze graniczne z sąsiednimi państwami:

Trasa rurociągu powinna być połączona i skoordynowana z zainteresowanym państwem graniczącym w korytarzach granicznych GN8 do GN19 i GO6 do GO12 na granicy WSE, aby zapewnić spójne planowanie z państwami sąsiadującymi.

Ad (5) Minimalizacja skutków ubocznych:

W celu zminimalizowania wpływu na inne sposoby użytkowania oraz potrzeby koordynacji między sobą i z innymi sposobami użytkowania w interesie zrównoważonego rozwoju przestrzennego, linie należy w miarę możliwości łączyć w wiązki. Łączenie w sensie równoległego routingu również redukuje efekty fragmentacji. Zgodnie z wytyczną oszczędnego użytkowania gruntów oraz w celu zminimalizowania interwencji, linie energetyczne powinny być planowane tak, aby oszczędzać jak najwięcej gruntów. Technicznie możliwe zdolności przesyłowe powinny być uwzględniane w planowaniu i powinny być wykorzystywane w możliwie najpełniejszym zakresie.

Skrzyżowania:

Unikanie konstrukcji skrzyżowań ma na celu zmniejszenie powiązanych oddziaływań na środowisko, ryzyka dla statków rybackich i sprzętu oraz zużycia gruntów. Ponadto konstrukcje przejazdowe są bardziej podatne na awarie, a co za tym idzie wymagają więcej konserwacji.

Nadmierne pokrycie:

Przy wyborze osłony i niezbędnej głębokości układania kabli energetycznych i kabli do transmisji danych należy zwrócić szczególną uwagę na kwestie związane z żeglugą, obroną narodową i sojuszniczą, statkami rybackimi oraz ochroną środowiska morskiego. Przy wystarczającej osłonie można ograniczyć potencjalne konflikty z innymi zastosowaniami, takie jak ryzyko uszkodzeń spowodowanych zrzucaniem kotwic lub włokami/wałami, a także złagodzić efekt wykluczenia tras kablowych dla rybołówstwa. Współistnienie kabli zasilających i kabli do transmisji danych oraz przesyłania danych jest możliwe tylko przy odpowiedniej osłonie. Zmniejsza się ryzyko uszkodzenia kabli zasilających i kabli do transmisji danych, co oznacza, że można znacznie ograniczyć negatywny wpływ na ruch drogowy i środowisko, który może być związany z pracami naprawczymi. Przy dostatecznym przykryciu można również ograniczyć ewentualny wzrost temperatury w górnych partiach osadów i zmniejszyć oddziaływanie pól elektromagnetycznych. Jako zasada planowania regionalnego, ustalenie to jest do rozważenia. Jednym z ważących kryteriów jest tu proporcjonalność, w związku z czym obowiązek wdrożenia ustalenia na poziomie projektu znajduje swój limit, jeśli jego pokrycie wymagałoby nieproporcjonalnego wysiłku.

Przekraczanie szlaków żeglugowych:

W niemieckiej WSE znajdują się szlaki żeglugowe o dużym natężeniu ruchu. Na Morzu Północnym są one zasadniczo zaprojektowane jako obszary rozgraniczenia ruchu, na Morzu Bałtyckim tylko częściowo. Ze względu na duże znaczenie dla międzynarodowej żeglugi morskiej należy unikać konfliktów między rurociągami a żeglugą, minimalizując pokrywanie się rurociągów z tymi bardzo uczęszczanymi szlakami żeglugowymi. Minimalizuje to potencjalne konflikty podczas układania, eksploatacji i ewentualnego demontażu.

Ad (6) Środowisko morskie:

Podczas układania rurociągów należy zminimalizować ewentualne niekorzystne oddziaływanie na środowisko morskie.

Ogólna koordynacja czasowa i delikatna procedura układania:

W przypadku prac związanych z układaniem sąsiadujących rurociągów należy dążyć do osiągnięcia ogólnej koordynacji pod względem czasu. W ten sposób można ograniczyć liczbę zakłócających

interwencji i uniknąć ewentualnych skutków kumulacyjnych lub ograniczyć je w możliwie największym stopniu.

Aby zminimalizować ewentualne negatywne oddziaływania na środowisko morskie związane z układaniem rurociągów, należy wybrać taką metodę układania rur, która będzie powodować najmniejszą ingerencję w środowisko morskie i najmniejsze oddziaływanie na nie. Potrzeba ogólnej koordynacji w czasie nie powinna prowadzić do nieproporcjonalnie wysokich kosztów dodatkowych związanych z rozwojem energii odnawialnych.

2.2.4 Pozyskiwanie surowców

Cele i zasady

(1)	Obszary SKN1, SKN2 i SKO1, przedstawione na Rys. 7i Rys. 8załączniku, zostały określone jako obszary zastrzeżone dla wydobycia piasku i żwiru, a obszary KWN1, KWN2, KWN3, KWN4 i KWN5 jako obszary zastrzeżone dla węglowodorów.	Obszary zastrzeżone dla wydobycia surowców

Uzasadnienie

Uzasadnienie celów i zasad

Ad (1) Obszary zastrzeżone dla wydobycia surowców:

Przestrzenne przeznaczenie jako obszary zastrzeżone służy zabezpieczeniu terenów pod wydobycie surowców i wspiera zabezpieczenie surowców mineralnych zgodnie ze Strategią surowcową Republiki Federalnej Niemiec z 2010 r. i jej aktualizacją z 2020 r.

Lądowe złoża piasku i żwiru nie są dostępne w ilościach wystarczających do zaspokojenia potrzeb przemysłu, zwłaszcza budowlanego. W Niemczech już teraz występują wąskie gardła w dostawach, ponieważ wydobycie surowców jest ograniczone przez konkurencyjne zastosowania, takie jak krajowe i europejskie obszary wodne, obszary ochrony przyrody i krajobrazu, jak również obszary zabudowane, rolnictwo i wydobycie wód gruntowych.

Przy wydobywaniu piasku i żwiru w morzu występują szczególne warunki terenowe, które nie są porównywalne z warunkami na lądzie. Surowce są również ograniczone, związane lokalnie i nie mogą być zwiększane.

Punktem wyjścia do określenia obszarów zastrzeżonych dla piasku i żwiru są zezwolenia BSK 1, OAM III i Adlergrund Nordost zgodnie z § 8 BBergG. Zezwolenia na wydobycie są wydawane na wniosek i uprawniają posiadaczy zezwoleń do poszukiwania i wydobywania odpowiednich zasobów mineralnych (§ 8 BBergG).

Położenie na priorytetowych obszarach ochrony przyrody NSG Sylter Außenriff - Östliche Deutsche Bucht oraz NSG Pommersche Bucht - Rönnebank nie wyklucza zasadniczo wydobycia surowców z punktu widzenia planowania przestrzennego; dokładny kształt zostanie ustalony w postępowaniu dotyczącym prawa górniczego.

Podstawą do wyznaczenia obszarów zastrzeżonych dla węglowodorów są pola uprawne NE3-0002-01, NE3-0001-01 i B 20 008/71 zgodnie z § 7 BBergG. Podstawą do określenia KWN1 jest niemieckie zezwolenie A6/B4 na Morzu Północnym zgodnie z § 8 BBergG.

Położenie w priorytetowym obszarze ochrony przyrody Dogger Bank nie wyklucza wydobycia surowców z punktu widzenia planowania przestrzennego; dokładny projekt zostanie ustalony w procedurze prawa górniczego.

Specyfikacje przestrzenne dotyczące wydobycia węglowodorów wspierają zabezpieczenie surowców w Republice Federalnej Niemiec.

2.2.5 Rybołówstwo i akwakultura morska

Zasady

(1)	Obszar FiN1 na obszarze południowych równin błotnych, przedstawiony na Rys. 9w załączniku, jest wyznaczony jako obszar zastrzeżony dla połowów homarca.	Obszar zastrzeżony Rybołówstwo Homar norweski
(2)	Obiekty akwakultury są budowane w bliskim sąsiedztwie lub w połączeniu z innymi istniejącymi obiektami lub obiektami w budowie. Budowa i eksploatacja zakładów akwakultury powinny w jak najmniejszym stopniu wpływać na utrzymanie i eksploatację obiektów. Należy wybierać rodzaje i formy akwakultury przyjazne dla środowiska. (G)	Kombinacja stanowisk z innymi roślinami

Uzasadnienie

Uzasadnienie celów i zasad

Ad (1) Zarezerwowany obszar połowowy:

Połowy prowadzone są w wyłącznych strefach ekonomicznych Morza Północnego i Morza Bałtyckiego. Dane dotyczące nakładu połowowego wskazują na obszary koncentracji, ale również często na dużą zmienność przestrzenną z roku na rok w zależności od gatunków docelowych, narzędzi połowowych lub pochodzenia statku. W związku z tym nie wydaje się właściwe określanie obszarów przestrzennych w celu uwzględnienia problemów związanych z określonymi rodzajami rybołówstwa.

Wyjątkiem jest połów homarca (*Nephrops norvegicus*) w niemieckiej WSE na Morzu Północnym. Na obszarze południowych namulisk osady wyznaczają szczególnie odpowiednie siedlisko dla tego gatunku, które może być przestrzennie ograniczone.

Poprzez wyznaczenie obszaru zastrzeżonego w tym miejscu, połowy homarca są chronione przestrzennie; nadaje się im szczególną wagę przy porównywaniu z innymi planami, środkami i projektami o znaczeniu przestrzennym.

Ad (2) Połączenie terenu z innymi obiektami:

W celu efektywnego wykorzystania istniejącej przestrzeni należy zapewnić ramy dla ewentualnych przyszłych projektów w zakresie akwakultury morskiej. W celu stworzenia efektu synergii, bliskość istniejących instalacji, takich jak fundamenty turbin wiatrowych, sprzyja budowie obiektów akwakultury morskiej. Są one niezbędne na przykład do mocowania sznurów haczykowych lub klatek. Należy zapewnić sprawne utrzymanie i funkcjonowanie istniejących instalacji. W wyniku przeprowadzonych projektów badawczych wydaje się, że miejsca w pobliżu wybrzeża, np. na północ od Borkum, są szczególnie odpowiednie dla akwakultury morskiej.

2.3 Zastosowania naukowe (sekcja 17 (1) zdanie 2 nr 3 ROG)

Badania morskie

Zasady

(1)	Obszary FoN1 do FoN3 i FoO1 do FoO4 przedstawione na Rys. 10i Rys. 11w załączniku są oznaczone jako zastrzeżone obszary badawcze.	Obszary zastrzeżone Badania
(2)	Działalność badawcza powinna być prowadzona w taki sposób, aby w jak najmniejszym stopniu wpływała na bezpieczeństwo i łatwość ruchu, rozwój morskiej energii wiatrowej, obronę narodową i sojuszniczą oraz dziedzictwo kulturowe. (G)	Minimalizacja Zakłócanie innych zastosowań
(3)	Badania powinny być prowadzone z myślą o zrównoważonym rozwoju. Należy uwzględnić najlepsze praktyki w zakresie ochrony środowiska zgodnie z międzynarodowymi konwencjami o ochronie mórz. (G)	Zrównoważony rozwój, ochrona środowiska morskiego

Uzasadnienie

Uzasadnienie celów i zasad

Ad (1) Obszary zastrzeżone dla badań:

W określonych obszarach zastrzeżonych szczególną wagę przywiązuje się do badań naukowych w stosunku do innych zastosowań, aby zapewnić kontynuację działalności badawczej. Obszary te odpowiadają swoim zasięgiem obszarom GSBTS (Morze Północne) i zaktualizowanym obszarom BALTBOX (Morze Bałtyckie) Instytutu w Thünen, które w całości lub częściowo znajdują się w WSE i na których w ramach długoterminowych serii badawczych prowadzone są zakrojone na szeroką skalę badania nad liczebnością i składem fauny ryb przydennych. Wyniki przeprowadzonych badań przy użyciu włoków są wykorzystywane w corocznych badaniach zasobów ICES, a także w monitorowaniu na potrzeby MSFD. Te działania badawcze mogą być zagrożone w ich kontynuacji przez niezgodne z nimi wykorzystanie, w szczególności przez instalacje strukturalne.

Ad (2) Minimalizacja wpływu na inne zastosowania:

Zasadniczo badania w w.s.e. korzystają ze swobody gwarantowanej na mocy art. 238 UNCLOS, ale przy założeniu, że inne dozwolone sposoby wykorzystania nie mogą być w nieuzasadniony sposób

naruszane (art. 240 UNCLOS). Jest to zgodne z zasadą przewodnią zrównoważonego rozwoju przestrzennego i dlatego jest przez nią popierane.

W odniesieniu do transportu morskiego i lotniczego działalność badawcza powinna być prowadzona w taki sposób, aby w jak najmniejszym stopniu zakłócała bezpieczeństwo i łatwość ruchu.

W odniesieniu do obrony narodowej i sojuszniczej należy uwzględnić zabezpieczenie interesów wojskowych i zdolności funkcjonalnych Bundeswehry.

Niektóre dochodzenia prowadzone w ramach naukowych badań morskich mogą mieć negatywny wpływ na obronę narodową i obronę sojuszu poprzez gromadzenie danych szczególnie chronionych. Ze względu na szczególne cechy fizyczne obszaru objętego planowaniem, oddziaływania te mają również znaczenie dla planowania przestrzennego. Zasada ta służy zatem ochronie obronności kraju i sojuszu przed niekorzystnymi skutkami. Została ona już częściowo określona w przepisach technicznych, por. sekcja 1(2)(4) w powiązaniu z sekcją 6(1) i 7(2) PatrzAnlG.

Wczesne zaangażowanie wyspecjalizowanych organów odpowiedzialnych za ochronę zabytków i archeologię w kontekście projektów badawczych w WSE ma na celu zapewnienie, aby klasyfikacja techniczna oraz odpowiednia ocena i zabezpieczenie dóbr kultury mogły zostać przeprowadzone w odpowiednim czasie, a także, w stosownych przypadkach, aby istniejące ustalenia wyspecjalizowanych organów mogły zostać uwzględnione podczas przygotowywania projektów badawczych. Zasada ta ma na celu zapewnienie, że - w porozumieniu z wyspecjalizowanymi organami - odpowiednie środki zostaną podjęte na wczesnym etapie, aby w miarę możliwości uniknąć negatywnych oddziaływań.

W pozostałych kwestiach należy odnieść się do uzasadnienia specyfikacji 2.2.1 (3).

Ad (3) Zrównoważony rozwój, ochrona środowiska morskiego:

W konkretnym projekcie morskich badań naukowych należy w miarę możliwości unikać niekorzystnego wpływu na środowisko morskie, a w szczególności na naturalne funkcje obszaru. Uwzględnia się najlepsze praktyki ochrony środowiska zgodnie z konwencjami OSPAR i helsińską, innymi odpowiednimi umowami międzynarodowymi oraz najnowszym stanem nauki i techniki.

2.4 Ochrona i poprawa stanu środowiska morskiego (sekcja 17 (1) zdanie 2 nr 4 ROG)

Ochrona przyrody / Krajobraz morski / Otwarta przestrzeń

Cele i zasady

(1)	Krajowe morskie obszary chronione w WSE Borkum Riffgrund[8], Dogger Bank[9], Sylt Outer Reef - Eastern German Bight[10] na Morzu Północnym oraz Fehmarn[11] Bel[12], Kadet Trench i Zatoka Pomorska - Rönne Bank[13] na Morzu Bałtyckim, przedstawione na Rys. 13Rys. 12i Rys. 13załączniku, zostały wyznaczone jako obszary priorytetowe w zakresie ochrony przyrody zgodnie z ich celami ochrony. Zdanie 1 nie ma zastosowania do pokazanego na mapie obszaru północnego podejścia i zewnętrznej redy portów Szczecin i Świnoujście.	Obszary priorytetowe dla ochrony przyrody
	Obszar przedstawiony na Rys. 14załączniku jest określony jako obszar priorytetowy dla czapli siwej.	Łabędzie w obszarze priorytetowym
	W obszarach priorytetowych dla ochrony przyrody i loons, wydobycie surowców i zastosowania wojskowe nie są wykluczone z perspektywy planowania przestrzennego, gdzie obszary zarezerwowane dla wydobycia surowców i obrony zostały określone odpowiednio na Rys. 7i Rys. 18 (Z)	
	W przypadku, gdy obszary priorytetowe dla ochrony przyrody lub czapli siwej pokrywają się z obszarami priorytetowymi dla żeglugi, żegluga korzysta z pierwszeństwa w ramach międzynarodowych wymogów prawnych UNCLOS. (Z)	
1a)	Obszary od StN1 do StN3, przedstawione na Rys. 14w załączniku, zostały określone jako obszary zastrzeżone dla czapli siwej.	Obszary zastrzeżone loons
(2)	Użytkowanie wojskowe powinno mieć jak najmniejszy negatywny wpływ na cel ochrony obszarów priorytetowych i zastrzeżonych dla czubatych. W okresie od dnia 1 marca do dnia 15 maja da-	Obszar o priorytetowym znaczeniu dla

[8] Rozporządzenie o wyznaczeniu rezerwatu przyrody "Borkum Riffgrund" z dnia 22 września 2017 r., BGBl. I s. 3395.

[9] Rozporządzenie o wyznaczeniu rezerwatu przyrody "Doggerbank" z dnia 22 września 2017 r., BGBl. I s. 3400.

[10] Rozporządzenie o wyznaczeniu rezerwatu przyrody "Sylt Outer Reef - Eastern German Bight" z dnia 22 września 2017 r. (BGBl. I s. 3423)

[11] Rozporządzenie o wyznaczeniu rezerwatu przyrody "Fehmarnbelt" z dnia 22 września 2017 r., BGBl. I s.3405.

[12] Rozporządzenie o utworzeniu rezerwatu przyrody "Kadetrinne" z dnia 22 września 2017 r., BGBl. I s.3410.

[13] Rozporządzenie o wyznaczeniu rezerwatu przyrody "Zatoka Pomorska - Rönnebank" z dnia 22 września 2017 r., Federalny Dziennik Ustaw I s. 3415.

	nego roku na obszarach priorytetowych i zastrzeżonych dla czubajek nie mogą wystąpić żadne negatywne skutki wydobycia piasku i żwiru, a organy Federalnych Sił Zbrojnych i właściwy organ ochrony przyrody muszą dojść do porozumienia w sprawie wykorzystania wojskowego. (G)	różnorodności użytkowania
(3)	Główny obszar letniego rozmieszczenia morświnów w WSE Morza Północnego, zidentyfikowany w koncepcji ochrony przed hałasem BMU z 2013 roku (por. Rysunek 15), jest określony jako tymczasowy obszar zastrzeżony dla morświnów (od maja do sierpnia).	Tymczasowy sezonowy obszar zastrzeżony dla morświnów
(4)	Na obszarze przedstawionym na Rys. 16budowa obiektów powyżej powierzchni wody jest zabroniona do 31 grudnia 2022 r. (Z)	Czasowe wyłączenie instalacji
(5)	Obszary korytarzy migracji ptaków "Fehmarn-Lolland" i "Rugia-Schonen", przedstawione na Rys. 17załączniku, mogą być zasadniczo wykorzystywane do produkcji energii wiatrowej, pod warunkiem że zostaną wyznaczone jako obszary priorytetowe lub zarezerwowane dla energii wiatrowej. W okresach masowych migracji turbiny wiatrowe nie powinny być eksploatowane w korytarzach migracji ptaków, jeśli inne środki nie są wystarczające do wykluczenia udowodnionego, znacznie zwiększonego ryzyka kolizji ptaków z turbinami wiatrowymi. W tych samych warunkach nie prowadzi się działalności budowlanej i konserwacyjnej. (G)	Korytarze migracji ptaków
(6)	W celu zachowania różnorodności biologicznej WSE należy stale chronić i rozwijać jako obszar naturalny w jego typowych, naturalnych formach oraz z jego stosunkami wymiany i interakcjami. Zasoby naturalne powinny być wykorzystywane oszczędnie i ostrożnie, zgodnie z przewodnią zasadą planowania przestrzennego, jaką jest zrównoważony rozwój. Naruszenia równowagi naturalnej należy unikać i w miarę możliwości redukować, uwzględniając cele federalnej ustawy o ochronie przyrody, zasadę ostrożności i podejście ekosystemowe. (G)	Zachowanie WSE jako obszaru naturalnego
(7)	Należy utrzymać drożność przestrzeni morskiej dla gatunków wędrownych. (G)	Gatunki wędrowne
(8)	Krajobraz morski powinien być zachowany w jego naturalnym charakterze i charakterystycznej, wielkoskalowej strukturze otwartej przestrzeni. Powinien być zagospodarowany jako ekologicznie nienaruszona otwarta przestrzeń, a jego znaczenie dla funkcjonowania dna morskiego, równowagi wodnej, flory i fauny (różnorodności biologicznej) oraz klimatu powinno być chronione. (G)	Ochrona i zachowanie krajobrazu morskiego

Uzasadnienie

Uwaga wstępna

W przeciwieństwie do innych rodzajów użytkowania ochrona przyrody morskiej nie jest użytkowaniem w wąskim znaczeniu tego słowa, lecz podstawową funkcją przestrzenną obejmującą duży obszar, która świadczy o szczególnym znaczeniu przyrody morskiej i ekosystemu morskiego i która musi być uwzględniana przy innych formach użytkowania. Jako podstawę przyjmuje się cele środowiskowe zawarte w odpowiednich umowach międzynarodowych i dyrektywach, jak również w przepisach krajowych. Europejskie ramy prawne dotyczące ochrony środowiska morskiego i ochrony przyrody, w szczególności dyrektywa w sprawie planowania przestrzennego obszarów morskich oraz dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej, zostały wyjaśnione bardziej szczegółowo w sprawozdaniach dotyczących środowiska. Należy również podkreślić transgraniczny charakter przyrody morskiej. Ponieważ w WSE nie ma zwyczajowego planowania krajobrazu na lądzie, planowanie przestrzenne jest tu szczególnie odpowiedzialne za ochronę przyrody.

Uzasadnienie celów i zasad

Ad (1) Obszar priorytetowy ochrony i obszar priorytetowy dla czapli siwej:

Obszary ochrony przyrody zostały wyznaczone jako obszary priorytetowe dla ochrony przyrody, aby wspierać cele ochrony morskich obszarów ochrony przyrody i zabezpieczyć je poprzez planowanie przestrzenne. Obszary ochrony przyrody Borkum Reef Ground, Dogger Bank, Sylt Outer Reef - Eastern German Bight, Fehmarn Belt, Kadet Trench i Pomeranian Bight - Rönnebank mają wyjątkowe znaczenie dla ochrony przyrody, w szczególności dla ochrony ssaków morskich, ptaków morskich i typów siedlisk FFH.

Cel neutralności klimatycznej w Niemczech, który został przesunięty do 2045 roku, będzie wymagał dalszego znacznego zwiększenia rozbudowy odnawialnych źródeł energii. Z tego względu w WSE potrzebne są również dalsze obszary do wykorzystania przez morską energię wiatrową. Ławica Dogger jest dobrze przystosowana do wykorzystania energii wiatrowej i oczekuje się, że zapewni dodatkowy potencjał 4-6 GW, jeśli będzie to możliwe w sposób przyjazny dla środowiska. W związku z tym rząd niemiecki zleci przeprowadzenie badań dotyczących wykorzystania energii wiatrowej na Ławicy Dogger zgodnie z celami ochrony przyrody. W tym celu ministerstwo odpowiedzialne za planowanie przestrzenne w WSE, wraz z ministerstwami odpowiedzialnymi za środowisko i energię, przedłoży gabinetowi sprawozdanie do 31.12.2024 r.

Główny obszar występowania czubatki - wyznaczony w "Position paper Federalnego Ministerstwa Środowiska w sprawie skumulowanej oceny utraty siedlisk czubatki spowodowanej przez morskie farmy wiatrowe" (2009) - ma wyjątkowe znaczenie dla ochrony wrażliwej na zakłócenia grupy gatunków czubatki. Główny obszar koncentracji bąka uwzględnia okres szczególnie ważny dla tego gatunku, czyli wiosnę. Aby spełnić wymogi ochrony gatunków, należy unikać znaczącego skumulowanego pogorszenia stanu tego ważnego siedliska czubatki w WSE Morza Północnego. W szczególności należy wziąć pod uwagę, że turbiny wiatrowe spowodują skutki unikania i trwałą utratę siedlisk. Wyznaczenie obszaru priorytetowego dla bocji pospolitej wspiera również cel środowiskowy 3 RDW "Morza nienarażone na niekorzystny wpływ działalności człowieka na gatunki i siedliska morskie".

Na obszarach priorytetowych dla ochrony przyrody oraz na obszarze priorytetowym dla czubajek wyklucza się zastosowania niezgodne z ochroną przyrody lub celem ochrony obszaru priorytetowego dla czubajek. Służy to celom ochrony tych obszarów, zwłaszcza w odniesieniu do potencjalnych znaczących oddziaływań na chronione typy siedlisk, gatunki lub biotopy. Zasadniczo określenie, które zastosowania są wyłączone, podlega badaniu w każdym przypadku z osobna na poziomie projektu.

W niektórych obszarach obszary priorytetowe dla żeglugi pokrywają się z obszarami priorytetowymi dla ochrony przyrody oraz z obszarem priorytetowym dla czapli siwej. Zgodnie z postanowieniami konwencji UNCLOS, mającymi zastosowanie na mocy sekcji 1 ust. 4 ROG, ograniczenia żeglugi w w.s.e. są możliwe wyłącznie na warunkach określonych w konwencji UNCLOS. Zgodnie z § 57 ust. 3 nr 1 BNatSchG ograniczenia w żegludze nie są dozwolone na obszarach ochrony przyrody.

Na obszarach, na których obszar priorytetowy ochrony przyrody pokrywa się z obszarami zastrzeżonymi dla wydobycia piasku i żwiru, wydobycie surowca na istniejących obszarach dozwolonych pozostaje dopuszczalne z punktu widzenia planowania przestrzennego, ponieważ panują tu warunki górnicze, które nie występują w porównywalny sposób na lądzie. Nie ma to wpływu na przestrzeganie wymogów obowiązujących rozporządzeń dotyczących obszarów ochrony przyrody.

Na obszarach, na których priorytetowe obszary ochrony przyrody pokrywają się z obszarami zarezerwowanymi dla wydobycia węglowodorów, wydobycie surowców jest zgodne z odpowiednim priorytetowym obszarem ochrony przyrody z punktu widzenia planowania przestrzennego. Nie ma to wpływu na przestrzeganie wymogów obowiązujących rozporządzeń dotyczących obszarów ochrony przyrody.

Wyznaczenie obszarów priorytetowych dla ochrony przyrody wspiera również cel środowiskowy RDW nr 3: "Morza, na które działalność człowieka nie wywiera negatywnego wpływu na gatunki i siedliska morskie".

Ad (1a) Obszary zastrzeżone dla czapli siwej:

Obszary od StN1 do StN3, przedstawione na Rysunku 14 w Załączniku, zostały określone jako obszary priorytetowe dla czapli siwej. Połączone podejście obszarów priorytetowych i zastrzeżonych dla czubatki zapewnia priorytetową ochronę czubatki na dużej części obszaru, zabezpiecza szczególne znaczenie obszaru priorytetowego dla czubatki i jednocześnie uwzględnia zrównoważone wykorzystanie obszarów zastrzeżonych EN4 i EN5.

Ad (2) Wielofunkcyjny obszar priorytetowy "loons":

Obszar priorytetowy dla czapli siwej pokrywa się w znacznym stopniu z zastrzeżonymi obszarami ochrony. W celu ochrony interesów wojskowych i zdolności funkcjonalnej Federalnych Sił Zbrojnych organy Federalnych Sił Zbrojnych i właściwy organ ochrony przyrody muszą porozumieć się w sprawie wykorzystania obszaru w okresie od dnia 1 marca do dnia 15 maja roku, w którym występuje szczególnie dużo wrażliwych na zakłócenia czajek.

W tym okresie nie powinny również wystąpić negatywne skutki wydobycia piasku i żwiru. Ostateczna decyzja o dopuszczalności wydobycia surowca podejmowana jest na poziomie projektu.

Ad (3) Morświny w obszarze zastrzeżonym:

Główny obszar koncentracji morświnów w niemieckiej WSE na Morzu Północnym od maja do sierpnia, wyznaczony w koncepcji ochrony przed hałasem Federalnego Ministerstwa Środowiska (2013), ma wyjątkowe znaczenie dla ochrony morświnów. Morświny intensywnie wykorzystują ten obszar w miesiącach letnich.

Wyznaczenie obszaru planowania przestrzennego ma na celu zapewnienie wystarczającej ilości odpowiednich siedlisk dla morświnów. Wyznaczenie obszaru jest ograniczone sezonowo do okresu wrażliwego dla morświnów.

W celu uniknięcia i ograniczenia potencjalnych istotnych oddziaływań skumulowanych na populację morświna oraz spełnienia wymogów ochrony gatunków należy unikać znacznego pogorszenia stanu tego ważnego siedliska morświna w WSE Morza Północnego. Podczas wznoszenia turbin wiatrowych należy zwrócić szczególną uwagę na poziomie zatwierdzania na skuteczność środków zapobiegawczych i łagodzących, zwłaszcza w okresie wrażliwym. Dotyczy to przede wszystkim emisji hałasu impulsowego.

Wyznaczenie obszaru zastrzeżonego dla morświnów wspiera również cel środowiskowy 3 RDW "Morza nienarażone na wpływ działalności człowieka na gatunki i siedliska morskie".

Ad (4) Czasowe wyłączenie instalacji:

Utrzymanie obszaru w stanie wolnym służy zapewnieniu realizacji działań zabezpieczających spójność sieci Natura 2000 (działania koherencyjne) w odniesieniu do szkód spowodowanych przez istniejące turbiny wiatrowe w obszarze zastrzeżonym dla czubatki zwyczajnej. Aby umożliwić planowaniu ochrony przyrody opracowanie własnego systemu kompensacyjnego w tym zakresie, wprowadza się tymczasowe zastrzeżenie 2.4 (4) jako wsparcie planowania przestrzennego, dzięki któremu dany obszar jest tymczasowo chroniony przed sprzecznym użytkowaniem nad powierzchnią wody. Jest to zgodne z zasadą przewodnią zrównoważonego rozwoju przestrzennego: zachowanie wolnego obszaru jest częścią ogólnej koncepcji przestrzennej planu zagospodarowania przestrzennego, który uznaje zarówno morską energetykę wiatrową jako element ochrony klimatu, jak i obszary ochrony przyrody za konieczne w odniesieniu do zrównoważonego rozwoju przestrzeni morskiej.

Ad (5) Korytarze migracji ptaków:

Wyznaczenie korytarzy migracji ptaków "Fehmarn-Lolland" i "Rugia-Schonen" uwzględnia szczególne znaczenie migracji ptaków przez pas Fehmarn, tzw. szlak migracji ptaków, oraz przez Rugię do Szwecji.

Zasada ta zapewnia ukierunkowaną ochronę migracji ptaków jako istotnego elementu środowiska morskiego poprzez odpowiednie rozwiązanie konfliktu z wykorzystaniem energii wiatrowej. W ten sposób przestrzega się zasady ostrożności i podejścia ekosystemowego.

Wymóg stosowania środków zapobiegawczych i łagodzących - mogą to być np. wyłączenia podczas masowych migracji - w korytarzach migracji ptaków "Fehmarn-Lolland" i "Rugia-Schonen" wspiera cel środowiskowy 3 RDW "Morza nienarażone na wpływ działalności człowieka na gatunki i siedliska morskie" i przyczynia się do realizacji celu operacyjnego UZ3-02 "Środki ochrony gatunków wędrownych w środowisku morskim".

Wymagane są jasne i operacyjne specyfikacje dla systemów pomiarowych i odcinających oraz dla występowania masowych migracji podczas migracji wiosennej i jesiennej. Jeżeli zgodnie z tymi systemami i specyfikacjami pomiarowymi masowe migracje ominą obszar morskich turbin wiatrowych, należy natychmiast rozpocząć działania mające na celu ochronę migracji ptaków, w szczególności takie, które wykluczą kolizję ptaków z turbinami wiatrowymi, jeżeli istnieje zwiększone ryzyko kolizji.

Ad (6) Zachowanie WSE jako obszaru naturalnego:

W sekcji 2 ust. 2 pkt 6 ROG sformułowano zasady planowania przestrzennego, które, dostosowane do warunków panujących w WSE, znalazły odzwierciedlenie w niniejszej zasadzie:

- Przyroda i krajobraz, w tym obszary morskie, są stale chronione, utrzymywane, rozwijane oraz, tam gdzie to konieczne, możliwe i właściwe, odtwarzane.

- Z zasobów naturalnych należy korzystać oszczędnie i ostrożnie.

- W przypadku gruntów, które nie są już stale użytkowane, gleba powinna zostać zachowana lub przywrócona do zdolności produkcyjnej.

Ponadto zachowanie różnorodności biologicznej oraz charakterystycznych siedlisk i funkcji, które ją warunkują, jest w takim samym stopniu częścią zrównoważonego planowania w rozumieniu podstawowych zasad planowania przestrzennego zgodnie z § 2 ust. 2 nr 6 ROG oraz wymaganego podejścia ekosystemowego z jego holistycznym podejściem, jak uwzględnienie negatywnych skutków kumulacyjnych, interakcji i relacji wymiany.

Ad (7) Gatunki wędrowne:

Zgodnie z sekcją 2(2)(2) ROG, otwarta przestrzeń ma być chroniona; ma być stworzona wielkoskalowa, ekologicznie efektywna sieć otwartych przestrzeni.

Przepuszczalność przestrzeni morskiej dla gatunków migrujących na dużą skalę jest konieczna, aby mogły one dotrzeć do obszarów o znaczeniu funkcjonalnym i z nich korzystać; dotyczy to w szczególności zachodniej części niemieckiej WSE na Morzu Bałtyckim do 13,5° długości geograficznej wschodniej. Dlatego też należy utrzymać połączenie pomiędzy obszarami o znaczeniu funkcjonalnym. Przepuszczalność ta jest zapewniona przez oznaczenia obszarów dla środowiska morskiego.

Zasada ta wspiera również cel środowiskowy 3.4 DRSM [14]"Struktury i sposoby użytkowania przez człowieka nie zagrażają naturalnemu rozprzestrzenianiu się (w tym migracji) gatunków, dla których ekologicznie przepuszczalne korytarze migracyjne stanowią istotne siedliska" oraz środek M 3.5 "Zapewnienie łączności NSG z obszarami funkcjonalnymi jego chronionych aktywów" planów zarządzania Morzem Północnym [15]w celu zapewnienia łączności rezerwatu przyrody z obszarami funkcjonalnymi jego chronionych aktywów.

[14] MSFD Program środków ochrony morza niemieckiego Morza Północnego i Morza Bałtyckiego, sprawozdanie zgodnie z § 45h(1) Federalnej Ustawy Wodnej, przyjęte przez Komisję Bund/Länder ds. Morza Północnego i Morza Bałtyckiego (BLANO) w dniu 30 marca 2016 r., opublikowane przez BMUB, 2016.

[15] Plany zarządzania dla obszarów ochrony przyrody "Sylter Außenriff - Östliche Deutsche Bucht", "Borkum Riffgrund" i "Doggerbank", każdy środek 3.5: Zapewnienie powiązania NSG z obszarami funkcjonalnymi jego obszarów chronionych, BAnz AT 13.05.2020 B11.

Ad (8) Ochrona i zachowanie krajobrazu morskiego:

Zgodnie z sekcją 2(2)(2) ROG, otwarta przestrzeń ma być chroniona; ma być stworzona wielkoskalowa, ekologicznie efektywna sieć otwartych przestrzeni. W miarę możliwości należy unikać dalszej fragmentacji otwartego krajobrazu; należy ograniczyć zajmowanie gruntów w otwartej przestrzeni.

Konkretyzująca to zasada planowania ma na celu przede wszystkim zachowanie charakteru WSE Morza Północnego jako otwartej przestrzeni na dużą skalę.

W związku z tym duże części WSE nie są objęte strefami przeznaczonymi do użytkowania, które mogłyby mieć wpływ na otwartą przestrzeń. Oprócz obszarów priorytetowych dla żeglugi, obszary priorytetowe dla ochrony przyrody przyczyniają się również do ochrony otwartej przestrzeni, ponieważ wykluczone są w nich zastosowania niezgodne z ochroną przyrody. Użytkowanie gospodarcze powinno być prowadzone jak najoszczędniej (por. zasada 2.2.1 (1) oszczędne użytkowanie gruntów).

2.5 Inne interesy, które należy wziąć pod uwagę

2.5.1 Obrona narodowa i sojusznicza

Zasady

(1) Obszary przedstawione na Rys. 19Rys. 18i Rys. 19w załączniku są wyznaczone jako zastrzeżone obszary obronne zgodnie z ich przeznaczeniem wojskowym. Obszary te to

Obszary zastrzeżone Obrona

na Morzu Północnym:

- Zasięg artyleryjski na Morzu Północnym,
- Obszar strzelań torpedowych NW-Helgoland,
- Obszary okrętów podwodnych (Alfa, Bravo, Charlie, Delta),
- Obszar poszukiwania okrętów podwodnych Weser,
- (Powietrze) obszary zagrożenia nad morzem od poziomu morza (ED-D 44, ED-D 46, ED-D 41 A);

na Morzu Bałtyckim:

- Zasięg artyleryjski Bałtyk Zachodni,
- Strzelnica artyleryjska Zatoki Pomorskiej,
- Trolle podwodne,
- Obszar poszukiwań okrętu podwodnego Valkyria,
- Obszary poszukiwania okrętów podwodnych NATO (Bravo 2, Bravo 3, Bravo 4),
- Strzelnica artyleryjska na zachód od Bornholmu,
- Wojskowe (powietrzne) strefy zagrożenia nad morzem od poziomu morza (ED-D 47 A, ED-D 47 B, ES-D 140, ED-D 19 A, ED-D 19 B).

(2)	Obrona i ochrona ludności powinny być prowadzone z myślą o zrównoważonym rozwoju; powinny w jak najmniejszym stopniu wpływać na dziedzictwo kulturowe. (G)	zrównoważony rozwój, dziedzictwo kulturowe

Uzasadnienie

Uzasadnienie zasad

Ad (1) Obszary zastrzeżone dla obrony:

Obszary zastrzeżone dla obrony są niezbędne dla zapewnienia zdolności funkcjonalnej Bundeswehry.

Zgodnie z § 2 ust. 2 nr 7 ROG należy uwzględniać wymagania przestrzenne obronności i obrony cywilnej. Zgodnie z § 17 ust. 1 ROG aspekty bezpieczeństwa, a tym samym kwestie obronne, muszą być uwzględniane w specyfikacjach dotyczących planowania przestrzennego. Ma to na celu zapewnienie Federalnym Siłom Zbrojnym wystarczających możliwości przestrzennych i prawnych do celów wojskowych (np. do szkolenia, ćwiczeń lub przygotowania misji), które są niezbędne w ramach obrony narodowej i sojuszniczej oraz innych zleconych misji.

Przy budowie i eksploatacji morskich turbin wiatrowych, platform i podmorskich systemów kablowych należy zabezpieczyć interesy wojskowe i zdolności funkcjonalne Bundeswehry. Przy wyborze lokalizacji infrastruktury morskiej i tras kablowych należy odpowiednio uwzględnić interesy obronności. Należy dokonać rozróżnienia między wojskowymi obszarami szkoleniowymi, gdzie działania wojskowe odbywają się pod wodą, na powierzchni wody lub w przestrzeni powietrznej.

Wyznaczone rejony poszukiwania okrętów podwodnych określane są jako tzw. rejony bezpiecznego dna; przeprowadzane są tam ćwiczenia z kładzenia okrętów podwodnych. W interesie zrównoważonego rozwoju przestrzennego, w szczególności efektywnego współużytkowania przestrzeni i związanego z tym wymogu minimalizacji wzajemnych zakłóceń, nie przewiduje się układania rurociągów w obszarach poszukiwania okrętów podwodnych na Morzu Bałtyckim Bravo 2, Bravo 3 i Bravo 4, aby uniknąć uszkodzenia infrastruktury rurociągów lub okrętów podwodnych. Ponadto należy w miarę możliwości unikać sytuacji, w których infrastruktura liniowa mogłaby być wykorzystywana do prowadzenia rozpoznania okrętów podwodnych znajdujących się w tych rejonach ćwiczeń.

Ad (2) Zrównoważony rozwój, dziedzictwo kulturowe:

Niektóre działania w zakresie obrony narodowej i sojuszniczej mogą zasadniczo doprowadzić do znalezienia lub uszkodzenia dóbr kultury na obszarze planowania. W związku z tym podczas projektowania działań należy dołożyć starań, aby zminimalizować możliwe zakłócenia i zabezpieczyć wszelkie znalezione dobra kultury (zob. również uzasadnienie wyznaczenia 2.2.1 (3) Dziedzictwo kulturowe).

2.5.2 Ruch lotniczy

Zasady

(1)	Uwzględnia się wymagania przestrzenne cywilnego ruchu lotniczego, unikając, na ile to możliwe, zakłóceń jego bezpieczeństwa i łatwości użytkowania przez zastosowania komercyjne i naukowe. (G)	Ruch lotniczy

Uzasadnienie

Uzasadnienie zasad

Przedmiot (1) Transport lotniczy:

Z jednej strony instalacje w WSE, w szczególności turbiny wiatrowe, stanowią przeszkodę dla lotnictwa, z drugiej zaś strony pojawiają się dodatkowe wymagania specyficzne dla lotnictwa, przede wszystkim ze względu na ruch lotniczy spowodowany OWP.

Wymogi dotyczące bezpiecznego ruchu lotniczego, w tym ruchu lotniczego SAR, powinny być zatem uwzględniane przy planowaniu i prowadzeniu działalności gospodarczej i naukowej.

2.5.3 Czas wolny

Zasady

(1)	Należy uwzględnić wymagania przestrzenne ruchu rekreacyjnego i sportów wodnych, unikając w miarę możliwości jego zakłóceń w stosunku do zastosowań gospodarczych i naukowych. (G)	Ruch związany z rekreacją i sportami wodnymi

Uzasadnienie

Uwaga wstępna

Przepisy konwencji UNCLOS mają zastosowanie do prywatnego i komercyjnego ruchu turystycznego w WSE. Jeżeli ze względu na bezpieczeństwo instalacji żeglowność obszarów jest ograniczona w ramach zezwolenia na budowę farm wiatrowych na morzu, wyjątki, które dotyczą również ruchu rekreacyjnego i sportów wodnych, mogą być regulowane wyłącznie w formie ogólnych przepisów przez Administrację Dróg Wodnych i Żeglugi.

Uzasadnienie zasad

Ad (1) Ruch związany z rekreacją i sportami wodnymi:

Użytkowanie rekreacyjne w WSE jest zwykle związane z żeglugą łodziami rekreacyjnymi i sportowymi. Zastosowania gospodarcze i naukowe, które mogą prowadzić do ograniczenia wykorzystania przez łodzie rekreacyjne i sportowe, powinny zostać uwzględnione w planowaniu i realizacji.

Budowa turbin wiatrowych na obszarach wyznaczonych do pozyskiwania energii wiatrowej zmniejszy przestrzeń dostępną dla żeglugi ogólnej, a ruch statków skoncentruje się pomiędzy poszczególnymi obszarami, w szczególności na trasach wyznaczonych do tego celu. Aby umożliwić mniejszym statkom o długości poniżej 24 m przepływanie przez obszary farm wiatrowych i uniknąć objazdów przez gęściej uczęszczane szlaki żeglugowe, przy planowaniu farm wiatrowych należy uwzględnić wymogi dotyczące interesów ruchu rekreacyjnego i sportów wodnych, np. bezpiecznego przejścia.

2.5.4 Oświadczenia w formie memorandum

Stałe połączenie przez Fehmarnbelt

Rys. 20 przedstawia do celów informacyjnych stałe połączenie przez Fehmarnbelt.

Objaśnienie

Stałe połączenie przez Fehmarnbelt jest połączeniem transportowym o znaczeniu międzynarodowym w rozumieniu § 2 ust. 2 nr 8 ROG i stanowi projekt sieci bazowej zgodnie z załącznikiem I nr 5.3 Połączenie kolejowe, nr 5.4 Połączenie drogowe zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1315/2013 (TEN-T). Opiera się ona na umowie państwowej z dnia 3 września 2008 r. między Republiką Federalną Niemiec a Królestwem Danii o stałym połączeniu przez Fehmarnbelt[16]. Projekt uzyskał zatwierdzenie w zakresie planowania i dlatego powinien zostać uwzględniony w planach, zastosowaniach i działaniach w WSE o znaczeniu przestrzennym, gospodarczych, naukowych i innych.

[16] Zob. również: Ustawa o umowie z dnia 3 września 2008 r. między Republiką Federalną Niemiec a Królestwem Danii o stałym połączeniu przez Fehmarnbelt z dnia 17 lipca 2009 r., Federalny Dziennik Ustaw II, s. 799.

3 Dodatek

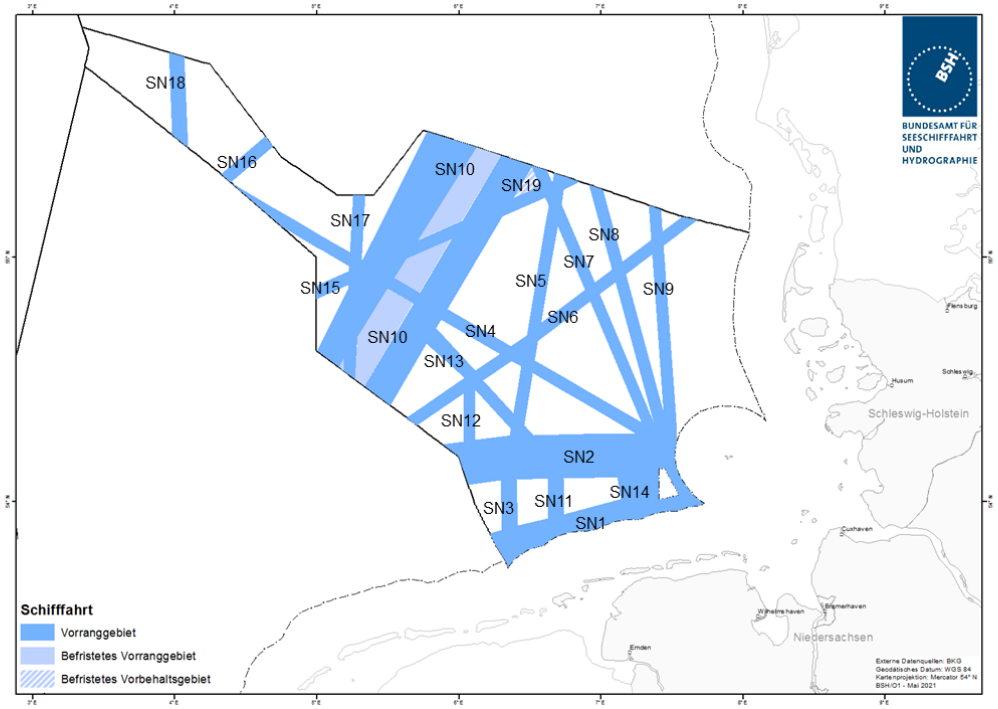

Rys. 1: Ustalenia dotyczące żeglugi na Morzu Północnym.

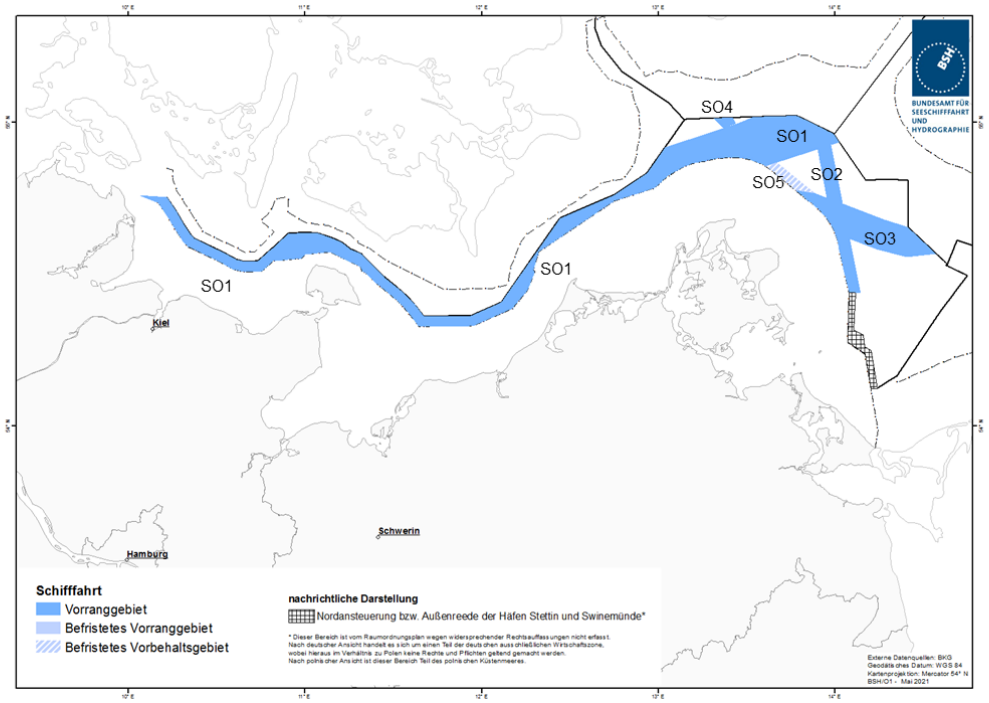

Rys.2: Przepisy dotyczące nawigacji na Morzu Bałtyckim.

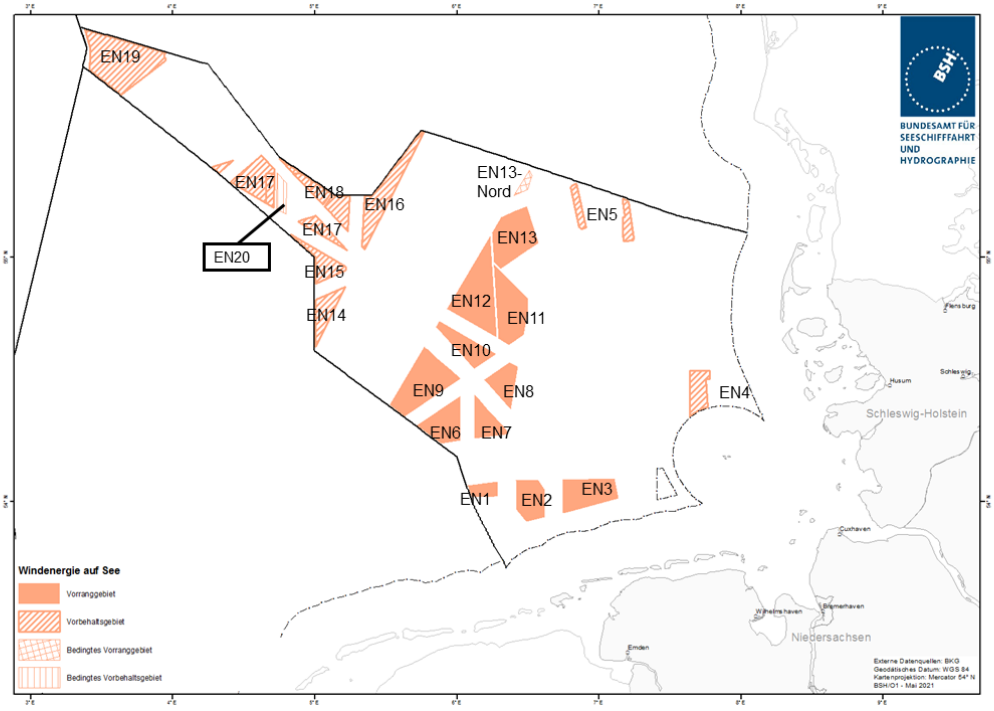

Rys. 3: Ustalenia dla morskiej energii wiatrowej na Morzu Północnym.

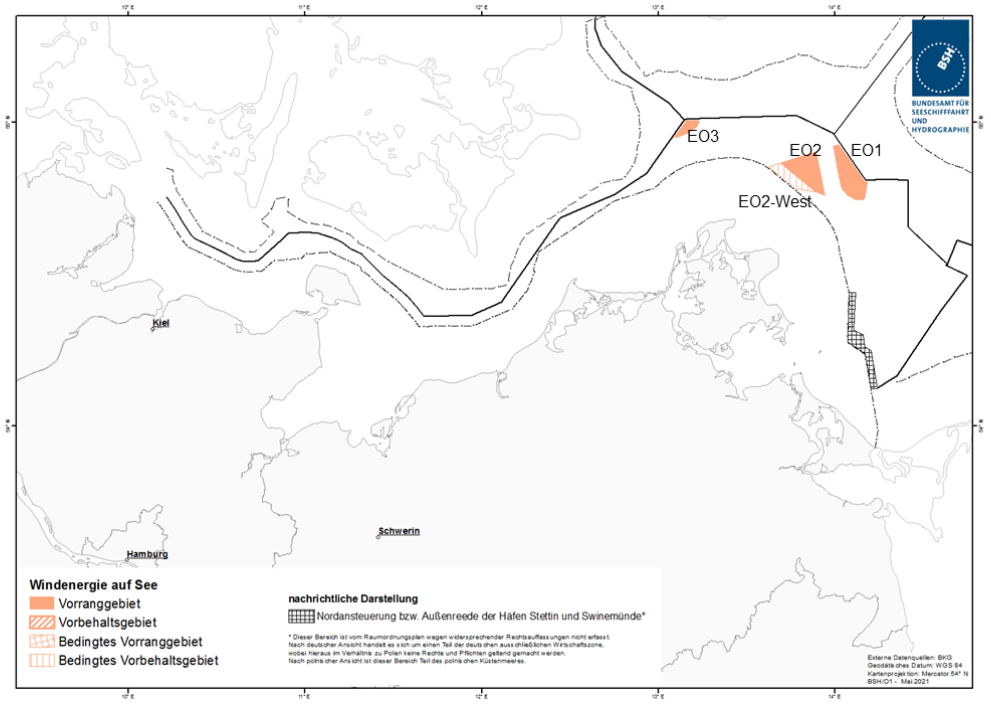

Rys. 4: Określenia dla morskiej energii wiatrowej na Morzu Bałtyckim.

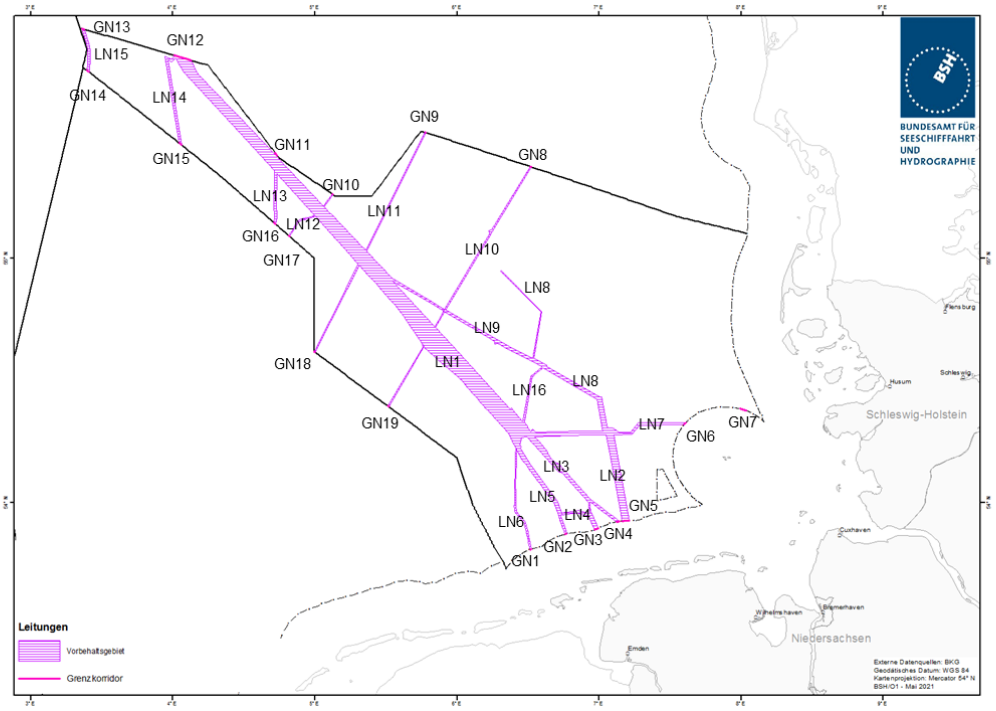

Rys. 5: Definicje rurociągów i korytarzy granicznych na Morzu Północnym.

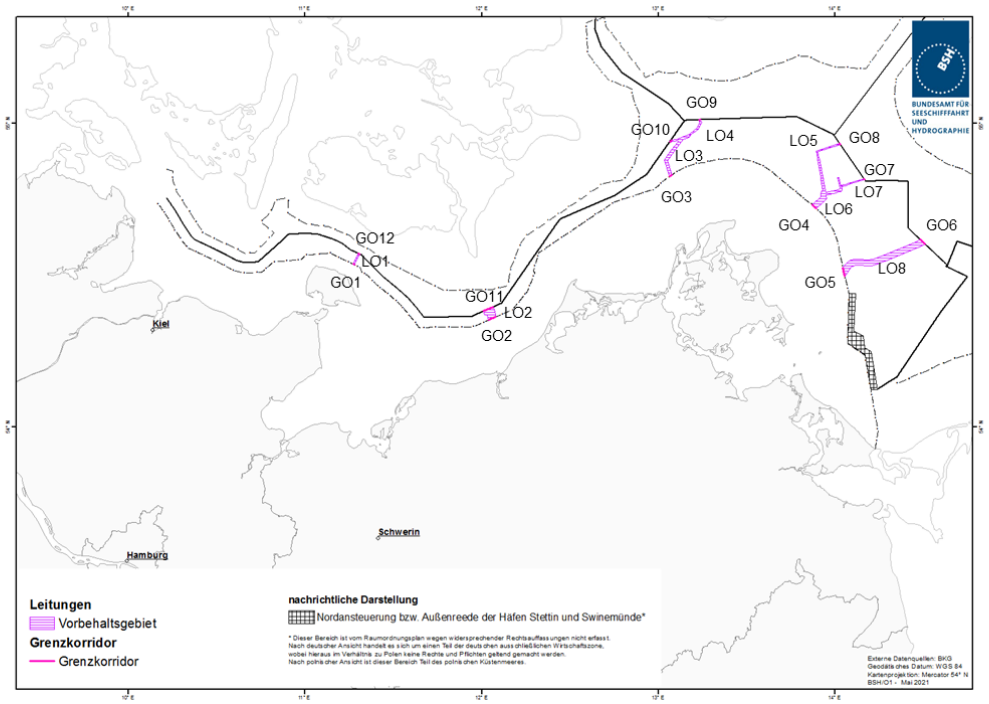

Rys. 6: Definicje rurociągów i korytarzy granicznych na Morzu Bałtyckim.

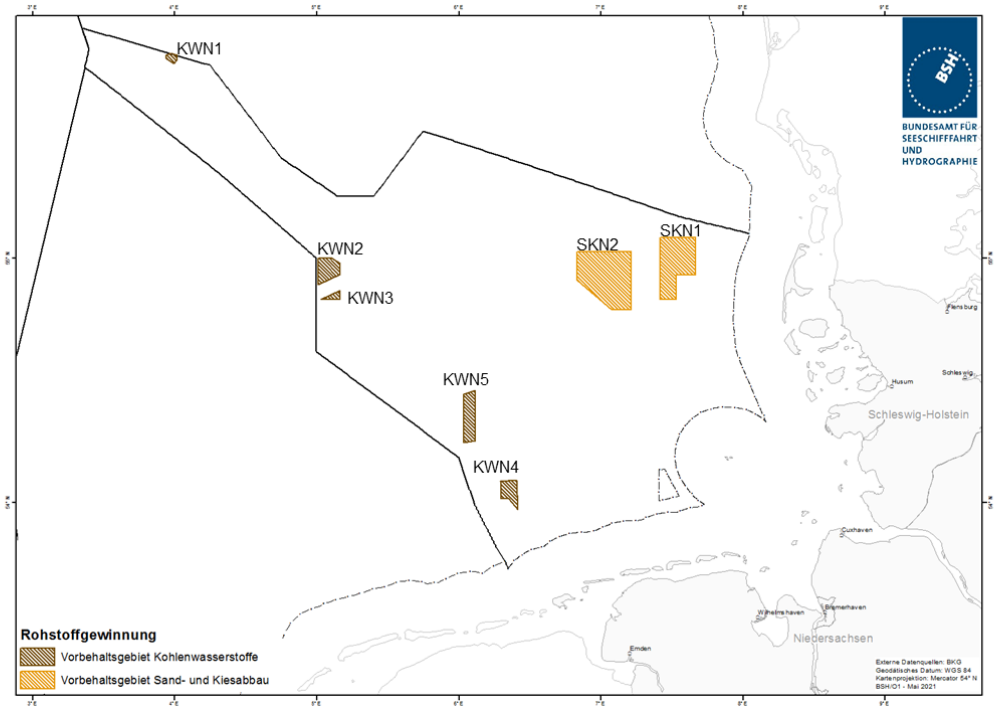

Rys. 7: Ustalenia dotyczące wydobycia surowców na Morzu Północnym.

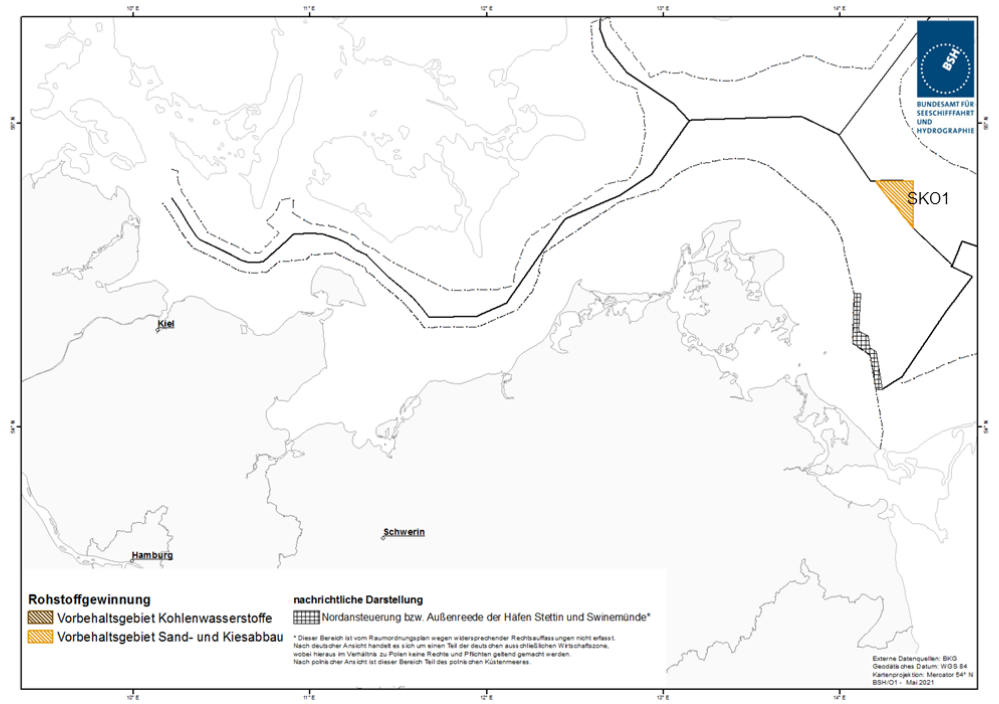

Rys. 8: Ustalenia dotyczące wydobycia surowców w Morzu Bałtyckim.

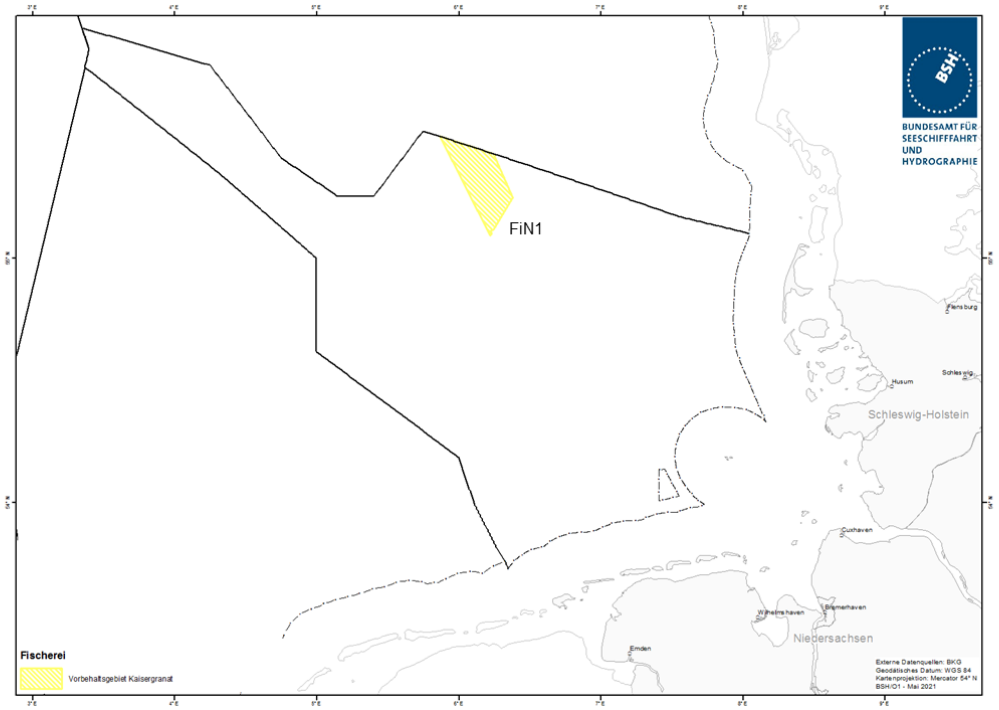

Rys. 9: Ustanowienie łowiska homarca na Morzu Północnym.

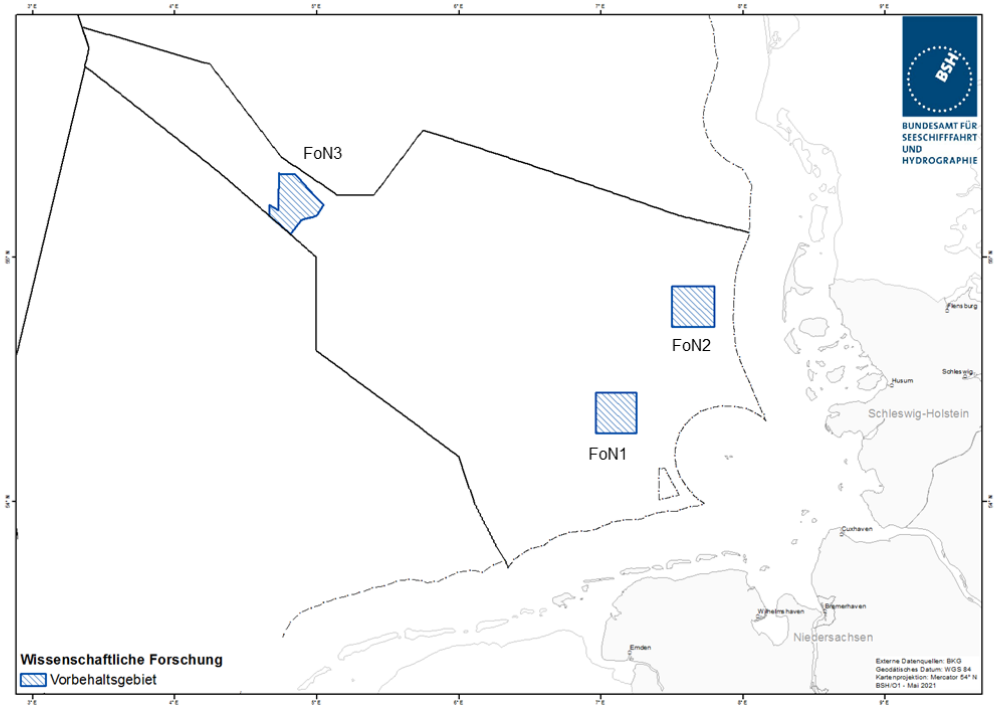

Rys. 10: Ustalenia dotyczące badań na Morzu Północnym.

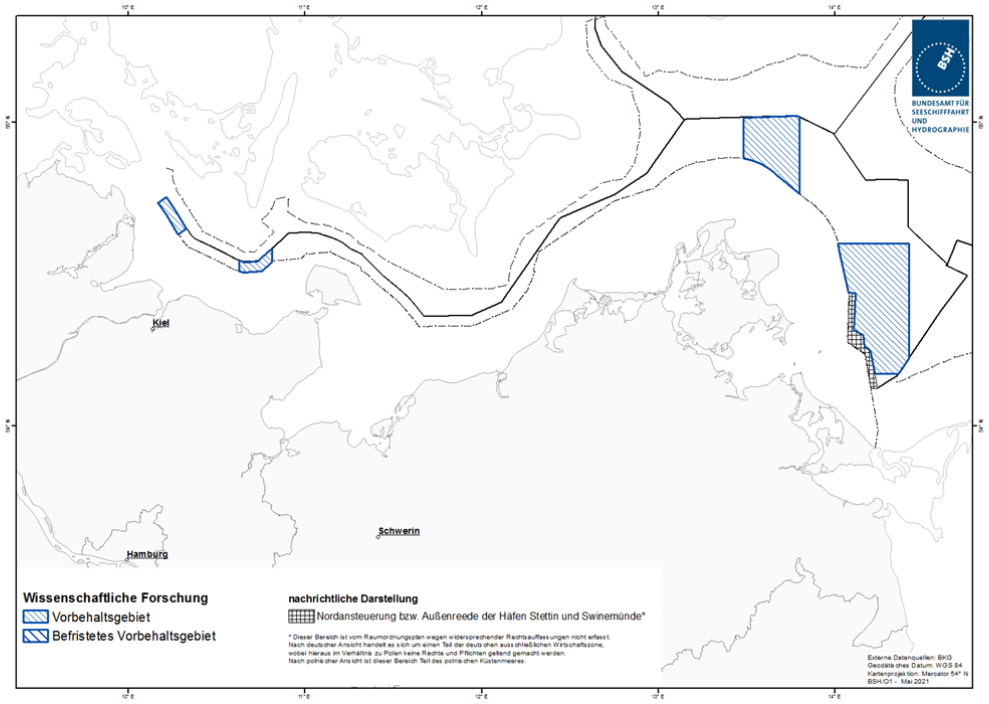

Rys. 11: Definicje badań na Morzu Bałtyckim.

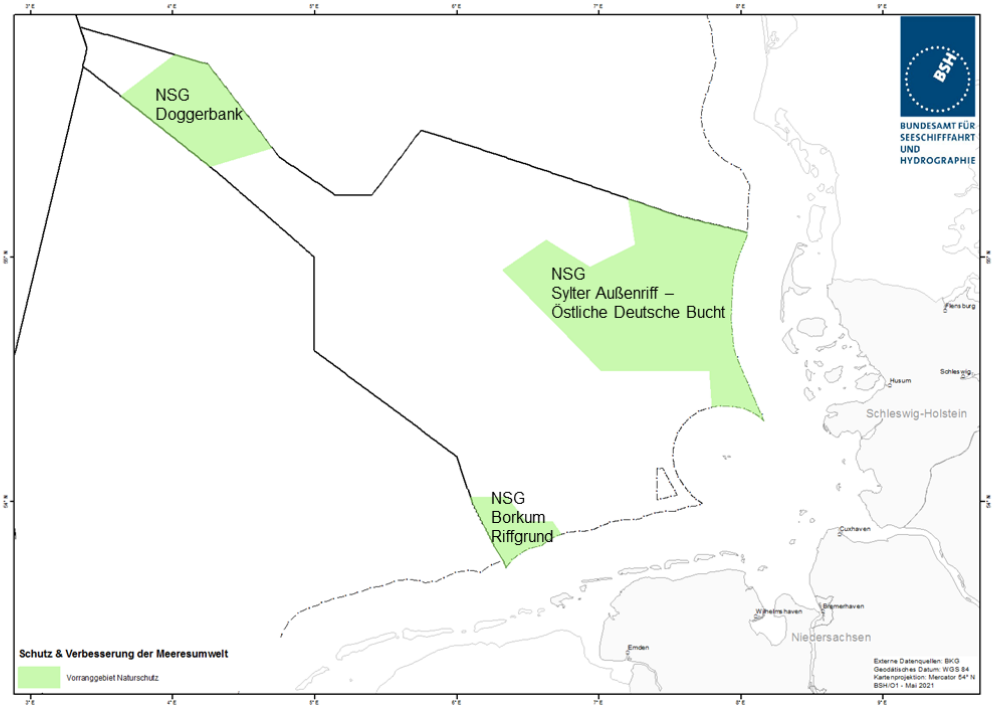

Rys. 12: Oznaczenia dotyczące ochrony przyrody na Morzu Północnym.

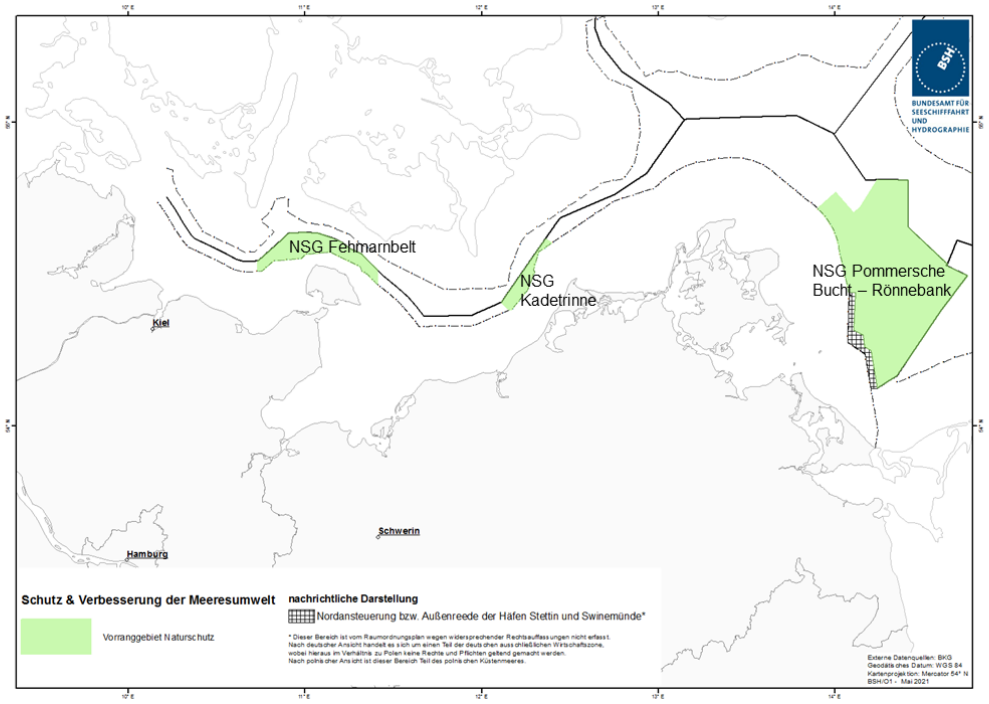

Rys. 13: Wymogi ochrony przyrody w Morzu Bałtyckim.

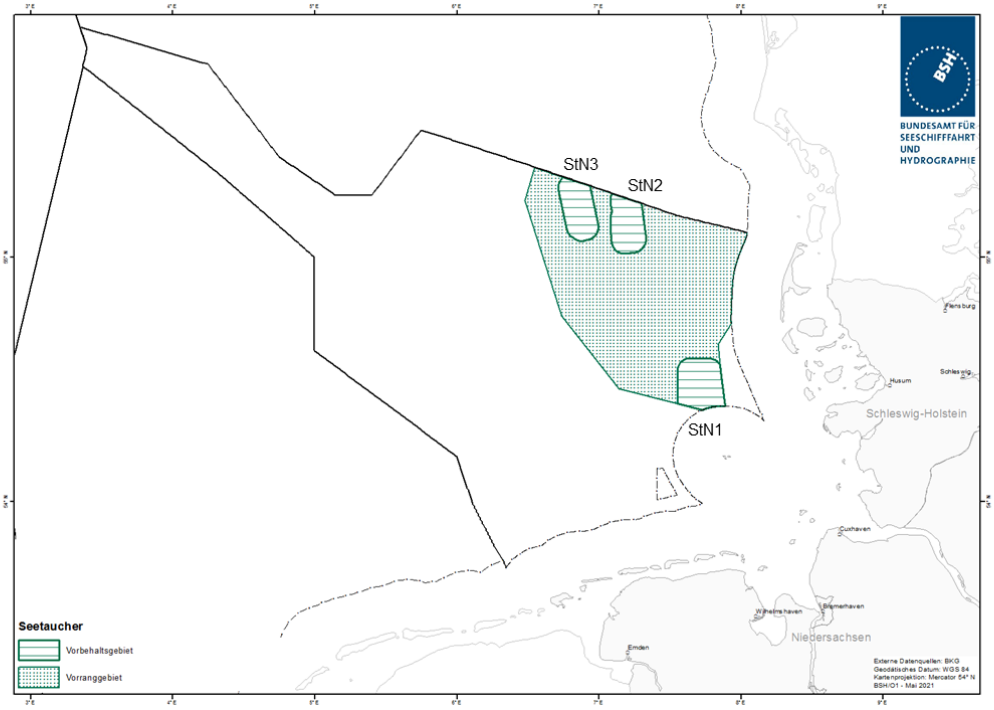

Rys. 14: Zakładanie hodowli czajek w Morzu Północnym.

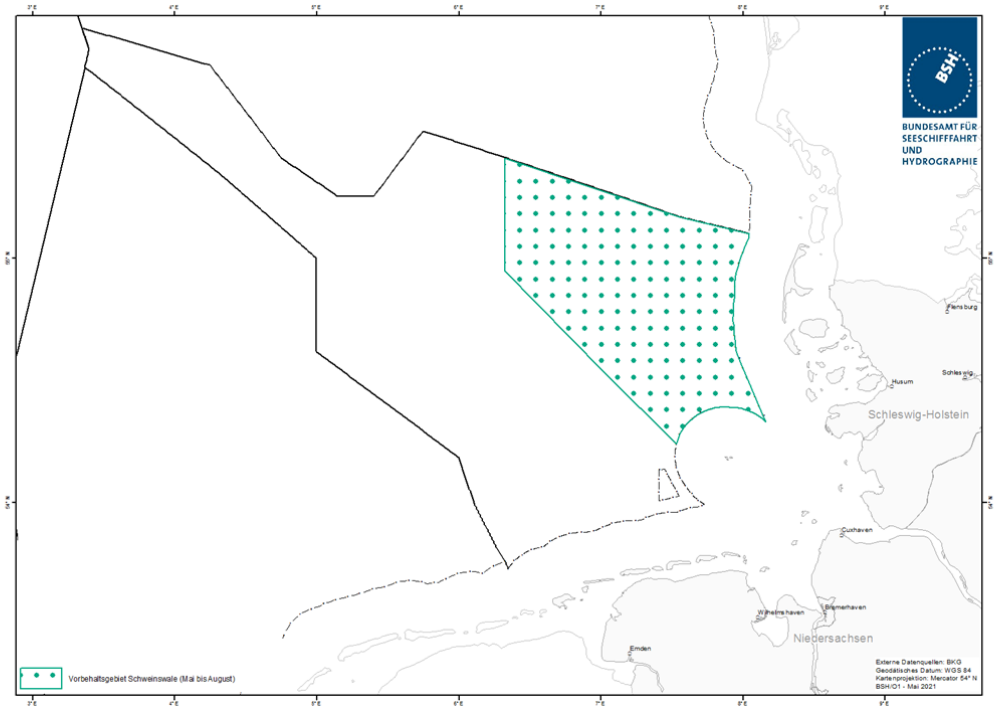

Rys. 15: Stanowisko dla morświnów w Morzu Północnym.

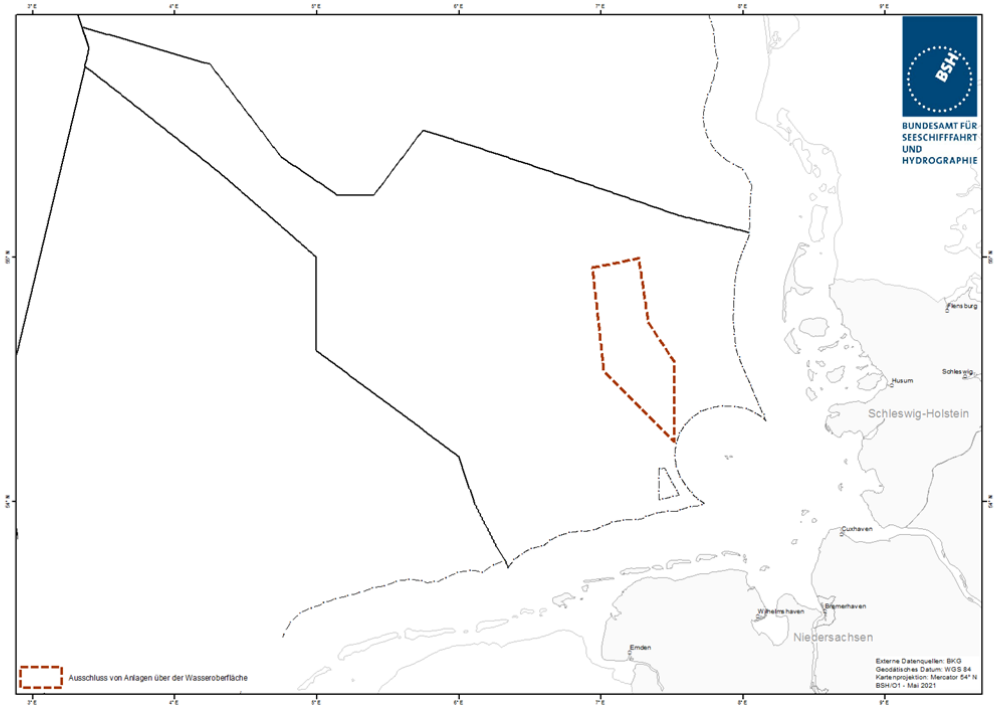

Rys. 16: Wykluczenie turbin powyżej powierzchni wody na Morzu Północnym.

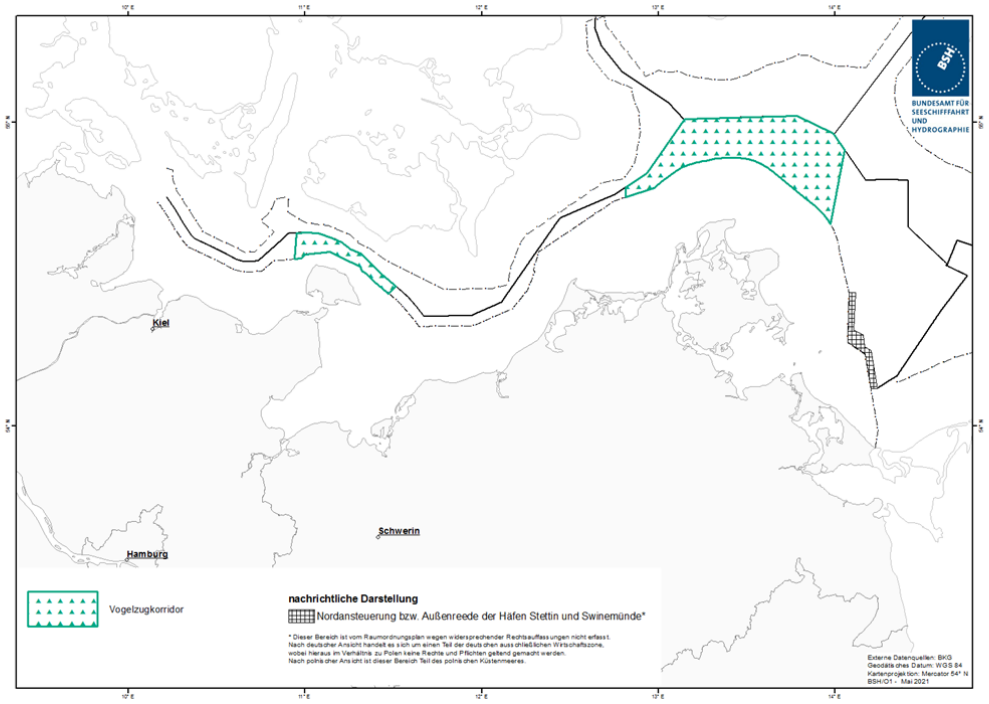

Rys. 17: Korytarze migracji ptaków "Fehmarn Lolland" i "Rugia Schonen" na Morzu Bałtyckim.

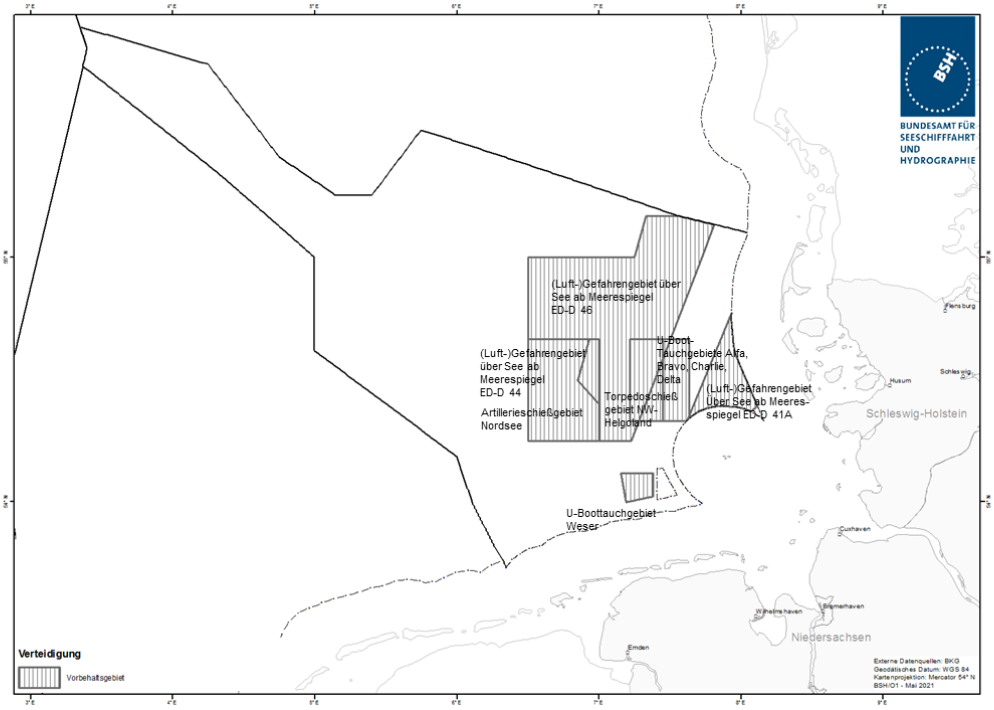

Rys. 18: Ustalenia dotyczące obrony narodowej i sojuszniczej na Morzu Północnym .

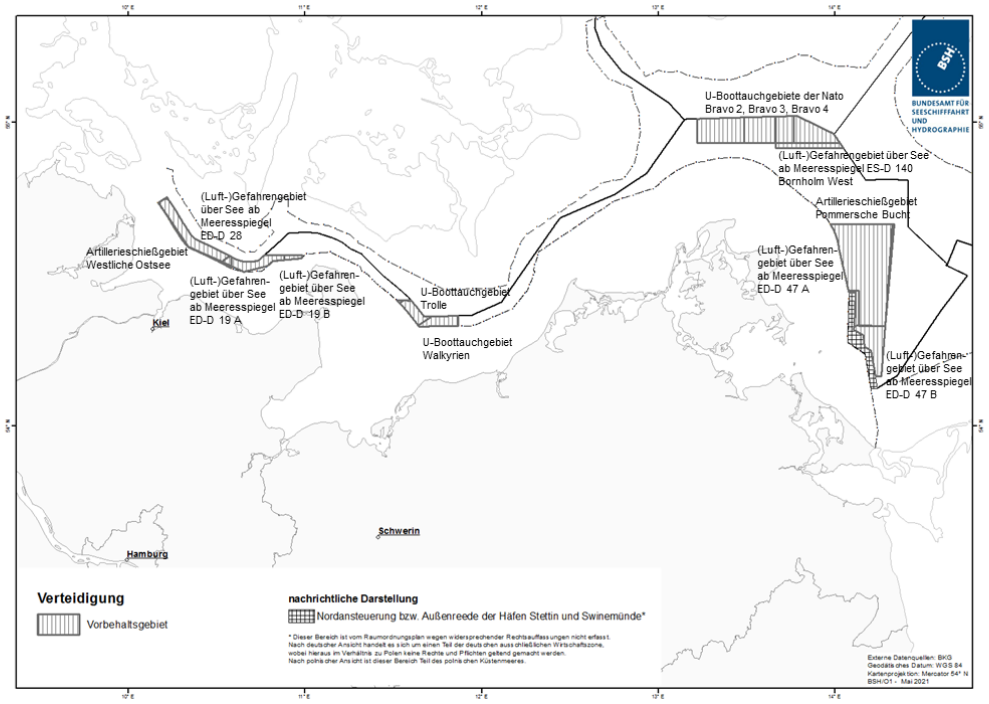

Rys. 19: Zobowiązania w zakresie obrony lądowej i sojuszniczej na Morzu Bałtyckim

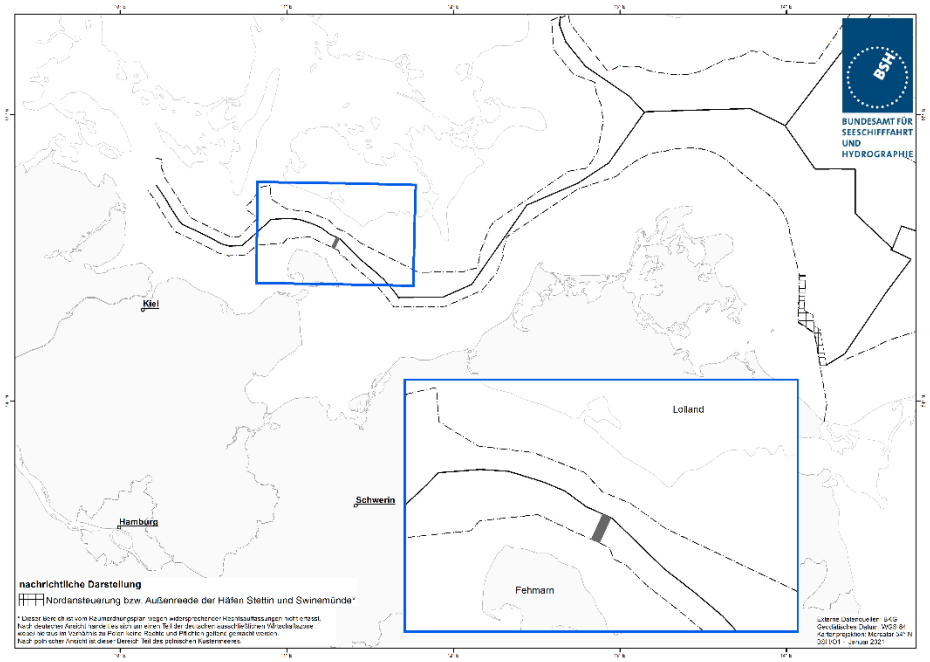

Rys. 20: Stałe połączenie przez cieśninę Fehmarnbelt na Morzu Bałtyckim.